

PORILAINEN

Huhtikuu

1

2020

www.maavoimat.fi/porin-prikaati

PORILAINEN
Toimitus 27801 SÄKYLÄ

JULKAISIJA
Porin prikaati ja
Porin prikaatin kilta ry.

JOHTOKUNTA
Puheenjohtaja
Prikaatikenraali
Mika Kallioma
Varapuheenjohtaja
Markku Heinonen

taloudenhoitaja
Tiina Tuominen

PÄÄTOIMITTAJA
everstilutnantti
Ari-Pekka Väänänen
puh. 0299800 (vaihe)

TOIMITUSSEITIT
porilainen.porpr@mil.fi
Sanna Närä
Annu Porttila

AVUSTAJAT
Olli Alho
Esa-Pekka Avela
Seija Heiska
Kari Nummila
Markku Heinonen
Tuula Rahkonen
Asko Tanhuanpää
Matti Vihurila

TAITTO
Simo Nummi
puh. 040 532 5815
simo.nummi@
mainosnummi.inet.fi

OSOITTEENMUUTOKSET
porilainen.porpr@mil.fi

TALOUDENHOITAJA
Tiina Tuominen
porprkilta@outlook.com
puh. 040 505 6392

PANKKI
FI04 4456 0010 0941 50
FI90 1131 3006 1029 52

KIRJAPAINO
Suomen Uusiokuori Oy

PORILAINEN

Huhtikuu

1

2020

**Sotilasvala- ja
sotilasvakuutus-
tilaisuudet
varuskunnissa**

s. 6

**Reservin ali-
kersantti Minna
Riipinen kertoo
palvelusajastaan
Huovinrinteellä
s. 44**

Sisältö

Sotilasvala ja -vakuutus yhdistää sotilasjoukon	5
1/20 saapumiserän vala- ja vakuutustilaisuudet varuskunnissa	6
Eversti palasi lapsuudenmaisemiinsa	8
Pori20 kokosi viranomaiset yhteistyöhön	10
Kankaanpään kaupungin johtoryhmän vierailu	12
Seppelleenlasku Säkylän sankarivainajien muistomerkillä	15
Joukkoyksiköiden karkikouluttajat	16
Ehrnroothin tunnustuspalkinto Porin prikaatiin	21
Ympäristösuojelu kuuluu kaikille	22
Öljyvahinkojen varalta kouluttu kirsu	24
Aluetoimistojen kuulumisia	28
Kolumni.....	30
Hiihdon ja aliupseerikurssin yhdistäminen	32
Talvihuovi20 toi uudistuneen MPK:n prikaatiin	34
Harjusinisiipi liihottaa yhä Säkylässä	36
Sotilaskodin munkkisirkus	38
Kiltasivut	40
Varusmies aika kului kuin siivillä	44

Ympäristömme Porin prikaati

Teksti ja kuva: Sanna Närä

”Yksilöä ympäröivä fyysisen ja sosiaalisen todellisuuden muodostama kokonaisuus” on Kansalliskirjaston ylläpitämän verkkopalvelu Finton määritelmä ympäristölle. Tämä yksinkertaistettu määritelmä sopii lyhykäisyydessään oikein mainiosti sotaväen pirtaan ja pitäne sisällään kaiken tarvittavan. Kuitenkin tämän lehden teeman ollessa ympäristö, koen tarpeelliseksi syventyä käsitteeseen hieman lisää.

Myös Fintossa tuodaan esiin ympäristökasvatuksen laajempi näkökulma ympäristön käsitteeseen.

Ympäristökasvatuksellisesti ihminen mielletään osaksi ympäristöään. Ympäristön fyysiseen todellisuuteen kuuluvat luonnonympäristöt sekä ihmisen rakentamat ja sosiaalinen todellisuus muodostuu puolestaan ihmisistä, yhteisöistä ja tapajärjestelmistä. Lisäksi on ympäristön ekologinen ulottuvuus (luonto) sekä inhimillinen ympäristö. Toimimme jatkuvassa vuorovaikutuksessa ympäristön ja sen eri osien kanssa niin yksilöinä kuin osana isompain kokonaisuutta. Edellä mainittuun pohjautuen nousee mielikuva Porin prikaatin roolista isona ympäristövaiuttaja.

Tarkastellaanpa hieman ajatustani tukevia havaintoja. Ensiksikin valtakunnallisesti merkittävistä rakennetuista kulttuuriympäristöistä (RKY) Porin prikaatin arkiympäristöihin kuuluvat sekä Huovinrinteen varuskunta että Niinisalon ja Heikkilän kasarmialueet. Varuskunnan lähialueiden palvelus-

suhdeasunnot ja asuntoalueet tekevät Porin prikaatista myös konkreettisen elinympäristön monelle täällä työskentelevälle tai muuten vaan varuskunnan tuntumassa viihtyvälle asukkaalle. Lisäksi on muistettava todellinen helmi: toimialueemme upea ja ainutlaatuinen luonto, josta etenkin harjoitusjoukkomme pääsevät nauttimaan muun muassa Lohtajalla, Pohjan-kankaalla ja Säkylänharjulla.

Ei sovi unohtaa sosiaalisen todellisuuden ympäristöä: mielekästä toimintaympäristöä, joka on kaikkialla ympärillä. Miellän sen kulttuuriympäristöksi, sillä kulttuuriympäristö voi olla myös aineeton ja koostua tarinoista, myyttisistä ympäristökokeimuksista tai muistoista. Kuinka moni tätäkin lehteä lukeva liittyy Porin prikaatiin voimakkaita muistoja ja/tai ympäristöelämyksiä? Toden totta ainakin varusmiespalvelus poikkeuksellisine erityispiirteineen jättää pysyvän

jäljen mieleemme sitoen täällä palvelleita osaksi kollektiivista inttitarinaa – nämä tarinat puolestaan muodostavat aineettoman kulttuuriympäristön ”myyttisen Porin prikaatin”, joka on sekä yhteinen että yksityinen.

Yksi Porin prikaatin uudemmissa aluevaltauksista on laajentuminen digitaaliseen ja virtuaaliseen ympäristöön. Koulutus 2020 -ohjelman myötä simulaattorit ovat tuoneet lisätyn todellisuuden ympäristöt osaksi koulutusrutineja ja varuskunnissa, jonka lisäksi PVMoodle loihtii sähköisen oppimisympäristön käyttäjänsä

älylaitteelle fyysisestä sijainnista riippumatta. Vuorovaikutteisuutta on lisätty myös sosiaalisen median kanavien kautta – #porpr on ollut osa digitaalista keskustelua jo hyvän aikaa. Porin prikaati on jättänyt oman jalanjälkensä näihin digiympäristöihinkin.

Tässä suorittamastani nopeasta ympäristö-käsitteen perkaamisesta jää käteen konkreettinen huomio: Porin prikaati ei pelkästään vaikuta ympäristöön, se on myös huomattava ympäristövaikuttaja! Tämän lisäksi Porin prikaati tuntee myös ympäristöön liittyvän vastuunsa ja huomioi ympäristöarvot - tämä monimuotoinen ympäristötyö takaa toiminnan jatkuvuuden nyt ja tulevaisuudessa.

Kirjoittaja on Porin prikaatin tiedottaja ja Porilainen-lehden toimitussihteeri, joka on suorittanut kulttuuriympäristön tutkimuksen maisteriopinnon Jyväskylän yliopistossa.

Seikkaile Säkylään

Säkylä
Satasyytäl

150
vuotta

www.sakyla.fi

KUN ET TAHDOKUN
PANKILTASI
KOHTELUA VAAN
PALVELUA

Säästöpankki

TAHDON ASIALLA.

EURA | HUITTINEN | KIIKOINEN | PORI, Kauppatori
SASTAMALA | SÄKYLÄ | puh. 010 841 5700

OLETKO ETSIMÄSSÄ UUTTA KOTIA?

Kruunuasunnot tarjoaa
monipuolisia asumisratkaisuja

Hae Puolustusvoimien palvelukeskuksesta
työsuhdeasuntoa.

Koti sinua varten

OTA YHTEYTTÄ!
www.kruunuasunnot.fi

Sotilasvala ja -vakuutus yhdistää sotilasjoukon

Teksti: Annu Porttila Kuva: Antti Leino

Sotilasvala ja -vakuutus ovat sotilasorganisaatioon kuuluva perinne, joka kohottaa maanpuolustustahtoa ja sitouttaa alokkaan sotilasjoukkoonsa.

Suomalaisen sotilasvalan juuret ylettyvät aina 1600-luvulle Ruotsin vallan ajalle. Ensimmäisen kerran itsenäisen Suomen sotilasvalan kaava vahvistettiin vuonna 1918. Uskonnonvapauslakiin perustuvan sotilasvakuutuksen on puolestaan voinut antaa vuodesta 1950 lähtien. Tämän tuoreempia muutoksia sotilasvalaan tai -vakuutukseen ei juuri ole tapahtunut lukuun ottamatta muutamia sanavalintoja.

Sotilasvalan ja -vakuutuksen perustana on lainsäädäntö; Valtioneuvoston asetus sotilasvalasta 741/2000. Vaikka sotilasvalan ja -vakuutuksen anto perustuukin lainsäädäntöön, ei sotilasvalalla ja -vakuutuksella ole juridista sitovuutta eikä sen rikkomisesta ole säädetty rangaistusta.

– Vala ja vakuutus ovat ensisijaisesti symboleita, joiden avulla kiinnitytään sotilasyhteisöön ja sen arvomaailmaan. Sotilas tekee ikään kuin sopimuksen itsensä kanssa ja lupaa asettaa kaiken peliin, mikäli niin tarvitaan. Valan ja vakuutuksen tekstit heijastavat Puolustusvoimien arvomaailmaa ja niitä ominaisuuksia, joita Puolustusvoimat ja Suomalainen yhteiskunta sotilaissaan arvostaa ja joita kohti se haluaa heidän pyrkivän, toteaa Porin prikaatin sotilaspastori **Albert Halonen**.

Sotilasvala vannotaan tai sotilasvakuutus annetaan aina alokasjakson päättyessä, eli noin kuusi viikkoa palveluksen aloittamisen jälkeen. Porin prikaatissa on ollut tapana järjestää tammikuun saapumiserän vala- ja vakuutustilaisuudet varuskunnissa, kun taas heinäkuun saapumiserän tilaisuudet juhliitaan vaihtelevasti Porin prikaatin toiminta-alueella aina Kemiöstä Kokkolaan.

Sotilasvalan ja -vakuutuksen jälkeen alokkaista tulee sotilaita heidän saadessaan miehistön sotilasarvot. Valan ja vakuutuksen merkittävyyttä on haluttu korostaa määrittämällä ne annettaviksi joukko-osaston komentajan ja lipun edessä. Asevelvollinen voi vapaasti valita, haluaako hän antaa sotilasvalan vai -vakuutuksen.

– Minua sotilasvalassa ja -vakuutuksessa pysäyttää kaavan tekstissä lausuttu ajatus siitä, että kyse on uskollisuuden vakuutuksesta. Uskollisuus on ytimeltään vastuuta tuntevaa sitoutumista. Sotilasvalan tai -vakuutuksen antaja sitoutuu tehtävänsä sekä tuntee vastuunsa yksilönä ja joukon osana. Tässä kaikessa hän lupaa olla luotettava. On kysymys yhdessä elämisen ja toimimisen perustasta. Vaikka sotilasvalatilaisuuteen ei suhtautuisikaan näin syvällisin mieltein, niin se on silti sotilaan ja hänen läheistensä juhla, Halonen jatkaa.

Säkylä

1/20 saapumiserän vala- ja vaku

Kuvat: Roni Laitervo ja Aksel Toivanen (Säkylä),
Antti Leino ja Elena Mikkilä (Niinisalo)
Toimittanut: Sanna Närä

Tammikuun saapumiserän sotilasvala- ja sotilasvakuutustilaisuudet järjestettiin Säkylän ja Niinisalon varuskunnissa helmikuun puolivälissä 13.–14.2.

Lumettomassa, mutta paikoitellen aurinkoisessa säässä vietettyihin tapahtumiin löysivät tiensä jälleen tuhannet varusmiesten läheiset. Sotilasvalat ja sotilasvakuutukset otti vastaan prikaatin komentaja, prikaatikenraali **Miika Kalliomaa**. Valan ja vakuutuksen kaa-vojen esilukijoina toimivat Säkylässä vuorineuvos **Simo Palokangas** ja Niinisalossa Kankaanpään kaupunginhallituksen puheenjohtaja **Katri Kujanpää**. Heinäkuun saapumiserän alokkaat vannovat sotilasvalansa tai antavat sotilasvakuutuksensa jälleen maakunnissa. Tilaisuuksia vietetään Kokkolassa ja Pietarsaassa torstaina 13.8. sekä Harjavallassa ja Nakkilassa perjantaina 14.8.

Lisää kuvia varuskunnan tilaisuuksista löydät Porin prikaatin Facebook-sivuilta: www.facebook.com/PorinPR/

utustilaisuudet varuskunnissa

Niinisalo

A man in a dark grey military uniform with epaulettes and a name tag is standing on a wooden floor, holding a hockey stick. He is smiling at the camera. In the background, there is a basketball hoop and a hockey goal. The text "Eversti palasi lapsuuden-maisemiinsa" is overlaid on the right side of the image.

Eversti palasi lapsuuden- maisemiinsa

Teksti ja kuva: Matti Vihurila

*Eversti Riku Suikkasella on rakkaita lapsuudenai-
kaisia muistoja Huovinrinteen Kuntotalosta.
- Lähes päivittäin kävimme kavereiden kanssa
täällä mm. uimassa ja pelaamassa sählyä.*

Sotilaskodin jonossa kysyn haastateltavalta, millaisia muistoja hänelle on jäänyt sotkusta?

- Ihan nööseinä ei varmaan ollut lupaa tulla tänne yläkertaan, mutta alakerrasta on jäänyt mieleen flipperien pauke. Tuossa viereisessä elokuvaluokassa kävimme iltaisin katsomassa elokuvia, siihen aikaan niitä näytettiin kuutena iltana viikossa.

Nämä ja monet muut muistot palautuivat eversti **Riku Suikkasen** mieleen, kun hän aloitti Porin prikaatin apulaiskomentajana vuoden vaihteessa. Hän on ensimmäinen komentaja/apulaiskomentaja, joka on viettänyt lapsuutensa ja nuoruutensa Huovrinrinteellä, missä hänen isänsä palveli majurina.

Rakkaimmat muistot liittyvät Kuntotaloon ja Upseerikerhoon.

- Kuntotalolla käytiin nuorempana urheilukouluissa ja vähän vanhempana lähes päivittäin uimassa, pelaamassa koripalloa tai sählyä ja punttisallilla. Meidän porukassa olivat **Kompuisen** veljekset **Matti ja Jussi, Korpisen Petri, Laakson Pertti, Virtasen Juha-Pekka** sekä **Kallion Kimmo ja Erkki**. Upseerikerho puolestaan on jäänyt mieleen paikkana, jossa pienestä pitäen kävimme perheen kanssa sunnuntai-, vappu- ja äitienpäivälounailla, Riku Suikkanen muistelee.

Kompuisen ampumarata

Urheilu oli isossa roolissa varuskunnan nuorison arjessa. Talvella harjoiteltiin ampumahiihtoa ja kesällä ammuntaa ja 3-ottelua. Valmentajana toimi prikaatin liikuntakasvatusupseeri **Seppo Kompuinen** ja 3-ottelussa **Olavi Mäkinen**. Nuorten käytössä oli myös epävirallinen ampumarata.

- Kompuisten rivitaloasunnon takapihalla oli ampumapaikka, missä oli turvallista harjoitella ilmakiväärillä. Meidän perheemme asui viereisessä rivitalossa, joten minun oli helppoa käydä harjoittelemassa. Omalta osaltani 1985 oli huippuvuosi, kun ensin talvella voitimme ampumahiihdossa viestikultaa ja kesällä nappasin pienoiskiväärin 40 laukauksen makuukisassa henkilökohtaisen SM-kullan. Meidät tunnettiin siihen aikaan, valmentajan mukaan, "Kompan kovina".

Upseeriperheen pojalle sotilasuran valinta saattaisi kuulostaa itsestäänselvyydeltä, mutta Suikkasilla kannustettiin myös muihin vaihtoehtoihin.

- Vanhemmat muistuttivat aika ajoin, että voisi sitä muutakin ammattia miettiä. Itse ajattelin niin, että teen päätökseni varusmiespalveluksen aikana. Tyytyväisiä hekin olivat, kun sotilasuralle lähdin.

Upseerin uralle

Riku Suikkanen palveli varusmiehenä Parolassa, Hämeen jääkäripataljoonan 2. Panssarijääkärikomppaniassa ja aliupseerikoulussa sekä Panssari-RUK:ssa. Kokemukset sotilaselämästä olivat kannustavia, ja varusmiespalveluksen jälkeen hän hakeutui va-vänrikiksi Säkylään ja edelleen Kadettikouluun. Sieltä löytyi taas paljon tuttuja kavereita.

- **Levanderin Kimmo** oli kaksi vuotta ja **Mattisen Hannu** vuoden vanhemmalla kurssilla. Minun kanssani aloittivat samaan aikaan säkyläläiset **Helteen Juha** ja **Salosen Timo** sekä **Heikkilän Mika** Köyliöstä.

Kadettikoulusta valmistumisen jälkeen Suikkanen palasi Parolaan kouluttajaksi ja komppanian päälliköksi. Sieltä matka on kulkenut mm. Maanpuolustuskorkeakoulun, Panssarikoulun, Pääesikunnan, Hämeen panssaripataljoonan, Maasotakoulun ja kahden USA:ssa vietetyn yhteysupseerivuoden kautta takaisin Huovrinrinteelle. Miltä Porin prikaati näyttää näiden vuosien jälkeen?

- Nykyaikaiselta ja hyvähenkiseltä joukolta. Koulutus on ajanmukaista ja siinä on tekemisen meininki. Itselleni on entisestään vahvistunut kuva siitä, että meillä on hyvä ja motivoitunut varusmiesaines ja reserviläiset, apulaiskomentaja vakuuttaa.

Maaliskuussa paikallispuolustus-harjoitus Porissa

Omassa tehtävässään eversti Riku Suikkanen johtaa Porin prikaatin vastualueella, Kemiöstä Kokkolaan, paikallispuolustusta sekä yhteistoimintaa eri viranomaisien, esim. poliisin, pelastuslaitoksen, tullin, Rajavartiolaitoksen sekä yksittäisten kuntien ja kaupunkien kanssa. Tavoitteena on luoda järjestelmä, joka yhdessä selviää mahdollisissa häiriö- ja poikkeusolosuhteissa. Tässä valmistautumisessa paikallispuolustusharjoitukset ovat keskeisessä roolissa.

- Maaliskuussa järjestämme paikallispuolustusharjoituksen Porissa, ja sii-

hen osallistuu eri viranomaisien lisäksi Porin kaupunki. Mukana on myös Maakuntakomppania, ja harjoitus on samalla kotituvien sotilaspoliisien päätösharjoitus, jonka aiheina ovat kohteiden suojaaminen ja tukialueen taistelu, Suikkanen kertoo.

Porin prikaati on mukana myös Aluehallintoviraston (AVI) järjestämällä alueellisilla maanpuolustuskursseilla, joissa käsitellään Suomen kokonaisturvallisuutta ja sen järjestelyjä eri aloilla.

- Ne ovat hienoja tilaisuuksia, joissa me sotilaat kerromme sotilaallisen maanpuolustuksen osuudesta ja muut hallinnonalat omasta varautumisestaan. Kokonaisturvallisuus on paljon muutakin kuin sotilaallista varautumista, eversti Suikkanen painottaa.

Riku Suikkasen perheen koti on Hämeenlinnassa, ja hän työskentelee viikot ns. reppurina. Entisen aktiiviurheilijan liikuntaharrastus on vuosien saatossa muuttunut kuntohihdoksi ja lenkkeilyksi. Nykyinen komentaja, prikaatikenraali **Mika Kalliomaa** tunnetaan mm. triathlonharrastuksestaan. Miten on, pitäisikö aikoinaan sotilas-3-otteluakin harrastaneen apulaiskomentajan haastaa esimiehensä?

- Yhdysvalloissa palvellessani osallistuin yhteen triathlonkisaan ja kyllä Säkylä-triathlonkin on noteerattu, Riku Suikkanen vastaa arvoituksellisesti.

Eversti Riku Suikkanen, 50 v

- Koti Hämeenlinnassa, perheeseen kuuluu vaimo sekä 12- ja 14-vuotiaat tyttäret.
- Palvellut mm. Maanpuolustuskorkeakoulussa pääopettajana ja Sotataidon laitoksen johtajana, Pääesikunnan päällikön avustajana, Hämeen panssaripataljoonan komentajana, Maataistelukeskuksen johtajana ja Yhdysvalloissa yhteysupseerina USJS:ssa (US Joint Staff) Virginian Norfolkissa.
- Harrastaa kuntoliikuntaa.
- Motto: "Eteenpäin iloisella mielellä"

PORI20

kokosi viranomaiset yhteistyöhön

Eri puolilla Suomea järjestettiin loppupalvesta kuusi Maavoimien paikallispuolustusharjoitusta. Porin prikaatin johtama Pori20 -harjoitus järjestettiin 2.–6. maaliskuuta ja sen tärkeimmät teemat olivat viranomaisyhteistyö sekä paikallispuolustuksen eri toiminnot. Harjoitukseen osallistui yhteensä 500 henkilöä. Viranomaisyhteistyökumppaneista mukana olivat Lounais-Suomen poliisilaitos, Satasairaala, Satakunnan pelastuslaitos, Länsi-Suomen merivartiosto, Porin kaupunki ja sen omistamia liikelaitoksia sekä alueen yrityksiä. Harjoituksen johtajana toimi Porin prikaatin apulaiskomentaja, eversti **Riku Suikkanen**. Puolustusvoimain komentaja, kenraali **Timo Kivinen** tarkasti harjoituksen 5. maaliskuuta.

Sotilaat jalkautuivat kaupunkiin

Harjoituksen porilaisille näkyvimmän osan muodosti erilaisten kohteensuojauksen toimintojen harjoittelu, johon osallistui sekä paikallisjoukkojen kokeneempia reserviläisiä että koulutuksensa loppuvaiheessa olevia sotilaspoliisikoulutettuja Uudenmaan prikaatin ja Rannikkolaivaston varusmiehiä. Harjoituksen sijoittamisella kaupunkiin oli syynsä.

– Yhteiskunnan kannalta kriittiset kohteet ovat suurelta osin kaupungeissa tai taajamissa ja täällä asuu myöskin suurin osa ihmisistä, joten kaupunkien puolustaminen on muuttunut entistä tärkeämmäksi, eversti Suikkanen tiivisti Yle Porin haastattelussa.

Oma jännitysmomenttinsa harjoitusjoukoille seurasikin varmasti siitä, että toimintaa havainnoivat kiinnostuneet siviilit Porin kaduilla kännykkäkameroineen. Toiminta sujui kuitenkin tavoitellulla tavalla ja kaupunkilaisten reaktiot kaduilla olivat positiivisen kiinnostuneita. Yksi porilainen, joka pääsi toteamaan harjoitusjoukkojen osaamisen, oli kaupunginjohtaja **Aino-Maija Luukkonen**. Hän kulki keski- viikkona työmatkansa suojavarusteissa sotilaspoliisien saattamana ja matka teki vaikutuksen.

– He [sotilaspoliisit] toimivat erittäin ammattitaitoisesti ja uskon, että jos olisi ollut tosi kyseessä, olisin voinut kokea olevani turvassa, Luukkonen pohti työmatkaansa Raatihuoneelle päästyään.

Turvatorstai veti väen Kauppatorille

Viikon aikana tiiveimmän väkimäärän harjoituksen ympärille keräsi Kauppatorilla järjestetty Turvatorstai-tapahtuma, jossa kokonaisturvallisuuden viranomaiset olivat kansalaisten tutustuttavina. Mielenkiintoa herätti mm. pelastuskalusto sekä poliisin uusi panssaroitu ajoneuvo. Totuttuun tapaan Po-

Poliisin panssariauto "Mörkö" oli kiinnostavaa katseltavaa.

rin prikaatin sotakoiraosasto, josta oli tällä kertaa paikalla valpas sotakoira Iivana, veti vahvasti huomiota puoleensa. Palvelustoveriensä tyytyväisistä vastauksista päätellen sotakoirat ovat kiitollisia palvelustovereita myös yleisötapahetkimien ulkopuolella.

– Ohjaajaksi hakeutumisen taustalla on osaksi se, että minulla on koira myös siviilissä. Voin kyllä sanoa, että sotakoiratoiminta on ollut todella mielekäs tapa suorittaa palvelus, sotakoiranohjaaja korpraali **Riekki** kiitteli aktiivista Iivanaa ja loppusuoralla olevaa varusmiespalvelustaan.

Varsinaisessa harjoituksessa sotakoirat pääsivät näyttämään kykyjään mm. erilaisissa jäljestystehtävissä.

Yhteistyötä monimuotoisessa rajaturvallisuustilanteessa

Harjoitusviikon aikana Porin keskustan ulkopuolella päästiin harjoittelemaan lukuisissa monimuotoisissa tilanteissa. Porin satamassa kuvattiin keskiviikkona moniviranomaisharjoite, johon vastattiin viranomaisten yhteisin voimin Rajavartiolaitoksen johdolla. Viranomaisten lisäksi Suomen Punaisen Ristin vapaaehtoiset olivat mukana tukemassa harjoitusta. Tilanteen hallinta

sujui kirkkaan yhteisen tilannekuvan, vastuunjaon ja yhteistyökumppanien vahvan tuntemuksen turvin. Viikon mittaan toteutettiin useita moniviranomaistilanteita, joissa harjoiteltiin eri viranomaisten johdolla ja lisäksi päästiin harjoittelemaan johtovastuun siirtoa viranomaiselta toiselle tilanteen kehittyessä.

– Tämän päivän maailmassa viranomaisyhteistyö on entistä tärkeämpää. Erilaiset turvallisuushaasteet ovat sellaisia, joita yksikään viranomainen ei pysty yksin hoitamaan. Tarvitsemme tällaista valmiutta, mitä tässäkin harjoituksessa kehitetään, Puolustusvoimain komentaja, kenraali Timo Kivinen toteasi tarkastuksensa päätteeksi.

Harjoituksen johtaja eversti Suikkanen piti harjoitusta onnistuneena etenkin paikallisjoukkojen koulutustavoitteiden näkökulmasta. Monelle harjoitukseen osallistuneelle tilannekehitys sekä eri yksiköiden ja viranomaisten välinen yhteistoiminta tulivat uusina aiheina.

– Oppimista tapahtui kaikilla organisaatiotasoilla. Erinomaisten tulosten ja positiivisen ulkopuolisen palautteen lisäksi harjoituksen suunnittelu sai eväitä tulevien paikallispuolustusharjoitusten kehittämiseksi, Suikkanen tiivistä harjoitusviikon saldon.

Korpraali Riekki ja sotakoira Iivana kiinnostivat yleisöä kauppatorilla.

Sataman tilanteessa aluksen tarkastaminen vaati virka-apua puolustusvoimilta.

Kankaanpään kaupungin johtoryhmän vierailu Niinisalon varuskunnassa

Teksti ja kuvat: Antti Leino

On aurinkoinen päivä 22. tammi-kuuta kuluvaavuotta eikä lunta ole näköpiirissäkään. Kankaanpään kaupungin johtoryhmä on koontunut Niinisalon Sotilaskodin sisarhuoneeseen, jossa Porin prikaatin apulaiskomentaja, eversti **Riku Suikkanen** toivottaa kaikki tervetulleiksi.

Kahvin äärellä tutustutaan ja jaetaan muistoja lämpimissä tunnelmissa. Päivän kuuma puheenaihe on lumen puuttuminen; varusmiesten viikko-ohjelmiin on kuitenkin merkitty hiihtoa. Hiihdetäänkö, vai keksitäänkö korvaavaa toimintaa? Lähes kaikilla on kerrottavaa armeija-ajoistaan tai sotilaskotitoiminnasta henkilökoh- taiseilta tai perhetaustojen pohjalta. Kankaanpää työympäristönä on myös lähes kaikille jossain määrin tuttu. Tästä siirryttiin esikunnan perinnehuoneeseen Porin prikaatin esikuntapääl- lön, everstiluutnantti **Ari-Pekka Vää-**

näsen virallisempaa prikaatiesittelyä kuulemaan. Porin prikaatin olennainen osa Puolustusvoimien kokonaisuudessa kävi selväksi. Kun Niinisalon varuskun- nan joukkoihin oli tutustuttu diaesityk- sen muodossa, lähdettiin kiertämään varuskunnan tiloja ja tutustumaan ka- lustoon tarkemmin.

Everstiluutnantti **Nikolai Votshen- kon** johdolla vierailtiin Satakunnan tykistörykmentin tiloissa. Raskaat ra- ketinheittimet kiinnostivat kaikkia, ja oli mielenkiintoista nähdä, miten mas- siivisuus, ketteryys ja tulivoima yhdis- tyvät samassa ajoneuvossa. Hallin ul- kopuolella raketinheitin kääntyi täydet 360 astetta aivan paikallaan.

Pohjanmaan jääkäripataljoonaan tutustuttiin everstiluutnantti **Pasi Tolvasen** johdolla muun muassa vie- railamalla maailmanlaajuista kunni- oitusta saaneella sotakoiraosastolla. Koiratarhan tilat ovat varta vasten

tarkoitustaan varten suunnitellut, ja vieraat pääsivät näkemään, millaisissa oloissa koirat varuskunnassa majoittu- vat. Varusmieskoulutuksessa käytetään pääsääntöisesti saksanpaimenkoiria, mutta henkilökunnalla on käytössä myös muunrotuisia koiria, muun mu- assa belgianpaimenkoira malinoiseja sekä labradorinnoutajia. Kierros jatkui yhteiskuvan ottamiseen Reserviupsee- rikoulun muistomerkin edessä. Reser- viupseerikoulu toimi Niinisalossa 1945. Yhteiskuvan jälkeen matka jatkui vielä tutustumaan Varsinais-Suomen Huoltopataljoonan toimintaan Niinisa- lon varuskunnassa, jonka jälkeen yhtei- nen päivä päättyi.

Kankaanpään kaupungin joh- toryhmän vierailupäivä alkoi Niinisalon sotilaskodin Sisar- huoneelta, jossa Porin prikaatin apulaiskomentaja eversti Riku Suikkanen toivotti vieraat terve- tulleiksi.

Varuskuntakierroksen aikana Kankaanpään kaupungin johtoryhmälle tuli tutuksi muun muassa raskas raketinheitin ja sen nokkeluus: raketinheitin kääntyy täydet 360 astetta täysin paikallaan.

Palveluita ja asumisen laatua

KANKAANPÄÄ

Äly, taide ja hyvinvointi asuvat meillä - www.kankaanpaa.fi

YRITYS- JA KOTISIIVOUKSI

LOIMAAN SIIVOUS

PÄIVI OJALA OY

0500 478 344, 02-762 1027

LOIMAAN KIVI

www.loimaankivi.fi

TOYOTA

Auto-CENTER

RAISIO LOIMAA FORSSA

www.toyotaautocenter.fi

YOUR FUTURE

OUR AMMO

Through precision engineering, a dedicated workforce and careful design, Nammo offers ammunition solutions for any field of operation. Designed to meet any challenge, our munitions are created with incredible attention to detail, giving forces the edge.

Nammo

SECURING THE FUTURE

Atria[®]

FINAVIA

for smooth travelling

Lamminkatu 36, PL 11, 32201 LOIMAA
Puh 020 799 5600 Fax 020 799 5610

AUTO- JA KONELIIKE AKR OY

www.akr.fi

Sama 80 %:n maksimibonus kaikille autoillesi

Ja parastahan on, että saavutat täyden bonuksen helposti: mitä huolellisemmin ajat, sitä paremmat bonukset nappaat vakuutukseesi. Lue lisää liikennevakuutuksestamme: lahitapiola.fi/autovakuutus.

Palveluntarjoaja: LähiTapiolan alueyhtiöt

MEILTÄ
SAAT
BONUSTA
s-kanava.fi

LÄHITAPIOLA
Lännen

Kadettikunnan 99. vuosipäivän seppeleenlasku Säkylän sankarivainajien muistomerkillä

Kadettikunta perustettiin Itsenäisen Suomen Kadettikoulun 1. kadettikurssilta valmistuneiden upseerien toimesta 27.1.1921.

Tuolloin olosuhteet Suomessa olivat varsin erilaiset kuin nyt. Suomi oli vastikään itsenäistynyt ja haki paikkaansa ja linjaansa suvereenina valtiona. Puolustusvoimien yleisjärjestelyt ja samalla myös upseeriston koulutus olivat vasta asettumassa kehyksiinsä.

Suomen upseeristo oli koulutukseltaan epäyhtenäinen ja koostui neljästä pääryhmästä:

- Venäjän vallan aikana koulutuksensa saaneista upseereista

- Itsenäisyyden alussa erilaisilla pikakursseilla koulutetuista upseereista

- Saksassa koulutuksen saaneista jääkäreistä

- Uusimpana ryhmänä Suomen kadettikoulun omista kasvateista

Veljesjärjestön tarkoituksena oli ylläpitää yhteyttä jäseniensä kesken sekä kehittää upseeriston keskuudessa yhteenkuuluvaisuutta, toveruutta ja suomalaista upseerihenkeä ja vakiinnuttaa kadettiupseeriston asema puolustusvoimien muiden upseeriryhmien keskuudessa.

Vuonna 1970 Kadettikunta ja Upseeriliitto sopivat, että Upseeriliitto

keskittyy upseerien ammatti- ja etujärjestötoimintaan ja Kadettikunta maanpuolustusaatteelliseen työhön ja veljestötoimintaan. Tämä työnjako on vuosien saatossa osoittautunut erittäin kaukokatseiseksi ja onnistuneeksi sekä perusteiltaan hyvin toimivaksi. Kadettikuntaan kuuluu tällä hetkellä noin 5300 jäsentä, joista aktiivipalveluksessa on noin 2600 henkilöä.

Muiden kadettiipiirien tapaan Etelä-Satakunnan Kadettiipiiri vietti Kadettikunnan vuosipäivää perinteisin juhllisuuksin, joihin kuului seppeleenlasku sankarivainajien muistomerkillä.

Etelä-Satakunnan kadettiipiirin
puheenjohtaja
Majuri Sami Silmu

Joukkoyksiköiden karkikouluttajat

Porin prikaatin 394. vuosipäivänä 16.2.2020 palkittiin prikaatin henkilöstöä ja sidosryhmiä prikaatin eteen tehdystä työstä. Joukkoyksiköt valitsivat kouluttajistaan yhden palkittavan per joukkoyksikkö ja tämä karkikouluttaja palkittiin "Komentajan puukolla". Kyseessä on Marttiinin karhunpääpuukko, jonka nahkatupessa on porilaisrumpali. Puukko myönnetään tunnustuksena kouluttajalle hänen tehokkuudestaan ja kestävydestään jokapäiväisessä työssään sekä hänen henkilökohtaisista saavutuksistaan kouluttajatehtävässä.

Porin prikaatin karkikouluttaja Vesa Achren, Satakunnan pioneeri- ja viestipataljoona, Viestikomppania

Tomittanut: Oskari Sahlman Kuva: Rami Peltoniemi

Satakunnan pioneeri- ja viestipataljoona esittää palkittavaksi kapteeni Vesa Achrenia. Achren on palvellut viestikomppanian varapäälikkönä syksystä 2019 asti. Sitä aikaisemmin hän on palvellut esikuntakomppanian varapäälikkönä ennen maisteriopintoja sekä linjanjohtajana ja kouluttajana Esikuntakomppaniassa. Achren on ollut pääroolissa kehitettäessä M18-johtamisjärjestelmän ja viestiaselajin koulutusta molemmissa yksiköissä. Viimeaikaisista suorituksista kertoo Viestikomppanian menestys viestiaselajin Ritarinmajakilpailussa syksyllä 2019 - Viestikomppania oli kilpailun paras! M18-johtamisjärjestelmän kehittämisessä sekä Viestikomppanian että Esikuntakomppanian saumaton yhteistyö johtamisjärjestelmäsektorin kanssa henkilöityy Achreniin.

Achren on tullut tunnetuksi M18-hankkeeseen liittyen niin laaja-alaisena osajana, että esimerkillisenä herrasmiehenä viestiaselajin keskuudessa. Hänen päämäärätietoista suoritustaan M18-johtamisjärjestelmän kehittämisessä niin Porin prikaatin kuin puolustusvoimien hyväksi voidaan pitää erityisen ansiokkaana ja selvästi tavanomaista palvelusvelvollisuutta korkeatasoisempaan suoritukseen, mitä hänen tehtävässään edellytetään. Kapteeni Achren on esimerkillinen upseeri.

Olen kapteeni Vesa Achren. Palvelen Porin prikaatissa Satakunnan pioneeri- ja viestipataljoonan Viestikomppaniassa varapäälikkönä. Suoritin varusmiespalveluksen 1. jääkärikomppaniassa saapumiserässä 2/07, josta siirryin 2008-2009 sopimussotilaaksi saariston meripuolustusalueelle. Tie vei

lopulta kadettikouluun vuonna 2013. Varapäälikön tehtäviin kuuluu päälikön tukeminen hallinnollisissa tehtävissä, henkilöstön ammattitaidon kehittäminen sekä aselajiasioita koskeva yhteydenpito johtamisjärjestelmäsektoriin. Lisäksi tuen kouluttajia erilaisissa koulutusvasteissa, mikäli henkilöstön käytössä ilmenee haasteita tai ajankäytöllisiä päällekkäisyyksiä. Tuen myös aika ajoin nuorempaa kouluttajaporraa ja koulutan varusmiehiä. Ylpeys omasta osaamisesta ei ole vähentynyt eikä kouluttajan roolikaan ole mielestäni muuttunut. Kouluttaja on yhä osaamisensa puolesta joukon kärkitaistelija. Täytyy muistaa, että ammattisotilaille ja kouluttajalle määritellään nykyisin vain useampi rooli: johtaja, kouluttaja, valmentaja ja mentor. Näen tulevaisuuden karkikouluttajan oman asiansa hallitsevana, työhönsä sitoutuneena ja terveellä tavalla omasta tekemisestään ylpeänä miehenä tai naisena. Vinkkinä tuleville kouluttajille sanoisin, että paras tapa lähestyä kaikkea johtamista ja kouluttamista, on miettiä, mitä voi antaa joukolle. On valitettavaa, että kouluttaja tai johtajaksi asetettu

henkilö nähdään usein vain hierarkkista tulokulmasta. Jos kouluttaja tai johtajatehtävään asetettu varusmies on kokeneempi, vanhempi ja osaa enemmän, on hänellä velvollisuus miettiä, mitä hän voi antaa osaamisellaan ja/tai esimerkillään joukolle. Tämä on kriittistä, jotta päästään tavoiteltuun loppuasetelmaan - eli saavutetaan ammatitaitoinen ja osaava sodanajan joukko. Jatkan ilomielin töitä Säkylässä Satakunnan pioneeri- ja viestipataljoonassa. Komentajan puukolle en ole vielä päättänyt sen arvolle sopivaa sijoituspaikkaa.

Luutnantti Akseli Hirvonen on ansioitunut työssään tykistön viestikoulutuksen kehittämisessä kuluneen vuoden aikana. Hirvonen on osallistunut M-18 johtamisjärjestelmän kehittämiseen sekä kouluttamiseen, niin joukkoyksikön varusmiehille kuin yksikön henkilökunnallekin. Hirvonen on lisäksi itseään säästelemättä osallistunut koulutus 2020 kokeiluiden valmisteluihin sekä toteuttamiseen. Hirvonen on etenkin kunnostautunut koulutus 2020 -konseptin mukaisen koulutushaarajakson opintosisältöjen ja -kokonaisuuksien kehittämisessä oman työnsä ohella. Hirvonen on toiminut esimerkiksi ja toimii esimerkkinä muille kouluttajille ja varusmiehille

Olen luutnantti Akseli Hirvonen ja palvelen Satakunnan tykistörykmentin 2. patterissa viestijaoksen johtajana. Olen valmistunut Maanpuolustuskorkeakoulusta 101. kadettikurssilta vuonna 2017 ja palvelut rykmentissä siitä lähtien.

Viestijaoksen johtajana vastaan jaokseni joukkotuotannon mukaisesta varusmieskoulutuksesta. Vastaan jaokseni hallinnollisista tehtävistä varusmieskoulutuksen osalta ja teen mm. kouluttajien työajat, varusmiesten viikko-ohjelmat ja koulutusjaksojen läpiviennit yhteistyössä koulutusupseerin kanssa. Meillä on hyvä porukka, jolla koulu-

Porin prikaatin karkikouluttaja Akseli Hirvonen, Satakunnan tykistörykmentti, 2. Patteri

Toimittanut: Annu Porttila Kuva: Elena Mikkilä

tamme viestimiehiä tykistöpatteristojen komentopaikoille. Lisäksi tehtäviini kuuluu erilaisia viestijärjestelmän käytönottoon liittyviä valmisteluja.

Mielestäni hyvä kouluttaja on aktiivinen, osaa ottaa huomioon koulutettavansa yksilöinä ja kehittää itseään jatkuvasti osallistumalla kursseille ja opetustilaisuuksiin. Koskaan ei ole itsekään valmis. Hyvä kouluttaja pyrkii kehittämään koulutusmenetelmiään ja auttaa myös muita työyhteisössä.

Oman lyhyen sotilasurani aikana K2020 -koulutus uudistus on tuonut kouluttajille paljon vastuuta koulutusjärjestelmän ja aselajikoulutuksen uudistamisessa. Itse olen ollut mukana suunnittelemassa mm. kenttätykistön viestiaselajin koulutusta. Varusmieskouluttajan rooli on pohjimmiltaan kuitenkin olla kasvattajana ja taitojen opettajana omalle joukolleen. Uskoin, että tulevaisuudessakin hyvän kouluttajan ominaisuuksiin kuuluvat laadukkaan koulutuksen järjestäminen ja kyky sopeutua muutoksiin.

Nykyisille varusmiehille sekä uusille

kouluttajille ja apukouluttajille haluaisin sanoa, että olkaa aktiivisia ja pyrkikää kehittämään itseänne! Vaikka sotilaskoulutuksessa on paljon asioita, jotka on todettu vuosien saatossa toimiviksi, ei kaikkea välttämättä tarvitse tehdä niin kuin ennenkin. On hyvä pitää pilke silmäkulmassa, kaikki ei ole aina kuitenkaan niin vakavaa.

Tulevaisuudessa tavoitteenani olisi päästä osallistumaan kriisinhallintatehtäviin ja maisteriopintojen jälkeen jatkaa Porin prikaatissa johtamisjärjestelmälän tehtävissä.

Mutta mihin käyttöön karkikouluttajapalkintona saatu komentajan puukko päättyy?

– Työkaverini totesi vitsillä, että sitä voisi käyttää viestiperusteiden ”puukottamiseen”. Niiden kanssa saa välillä tapella aika paljon. Kaippa se ihan käyttöön menee!

Porin prikaatin karkikouluttaja Mikko Kurikka, Pohjanmaan jääkäripataljoona, 3. Jääkärikomppania

Toimittanut: Annu Porttila Kuva: Elena Mikkilä

Pohjanmaan jääkäripataljoona on valinnut palkittavaksi joukkoyksikön karkikouluttajana luutnantti Mikko Kurikan. Kurikka on ollut merkittävässä roolissa Koulutus 2020 työn jalkauttamisessa Pohjanmaan jääkäripataljoonassa. Erityisesti Kurikka on antanut suuren panoksen K2020 jääkäriaselajikoulutuksen sisällön suunnitteluun ja tuottamiseen. Kurikka on saanut tunnustusta myös Maavoimien esikunnan taholta työstään K2020 eteenpäin viemiseksi

Olen luutnantti Mikko Kurikka, 26-vuotias tamperelainen. Palvelen Porin prikaatissa, Pohjanmaan jääkäripataljoonan 3. jääkärikomppaniassa. Tehtäväni on opetusupseeri, mutta tarkemmin toimin koulutusupseerin tehtävässä.

Varusmiehenä palvelin Reserviupseerikoulun jääkärikomppaniassa tiedustelu-tulenjohtajana saapumiserällä 1/13. Päädyin 3. Jääkärikomppaniaan

1.9.2017 valmistuttuani kadettikoulusta 101./84. Kadettikurssilta jääkäri- ja panssarintorjuntaopintosuunnalta.

Koulutusupseerin tehtäviin kuuluu joukkotuotannon joukkueiden läpivientien ja viikko-ohjelmien suunnittelu. Tämän lisäksi tehtävässä ohjataan joukkueiden johtajia ja kouluttajia koulutuksen suunnittelussa ja toteutuksessa, sekä viimeisimpien saapumiserien, ajan harjaantuminen sodan ajan komppanian päällikön tehtävässä.

Mielestäni hyvä kouluttaja kykenee itsenäisesti suunnittelemaan ja toteuttamaan annettuja tehtäviä. Hyvä kouluttaja on perehtynyt hyvin omiin tehtäviinsä, joka muodostaa kouluttajan ammattitaidon. Ammattitaidolla mahdollistetaan kyvykkyys soveltaa erilaisia tietoja ja taitoja ja näin selvittää suuremmistakin haasteista.

Kouluttajan rooli ei ole vielä minun aikaanani ehtinyt älyttömästi muuttua, mutta muutos on koko ajan käynnissä. Kouluttajan tulee koko ajan enemmän ja enemmän hallita erilaisia opetusvälineitä, jotka liittyvät erilaisiin tietotekniisiin välineisiin ja simulaattoreihin.

Tulevan karkikouluttajan on simulaattorien osaamisen lisäksi kyettävä soveltamaan niitä erilaisiin käyttötarkoituksiin ja kyettävä keksimään uusia tapoja käyttää tehokkaasti kehittyvää teknologiaa. Tämän lisäksi on ymmärrettävä, ettei simulaattoreilla voi simuloida kaikkia tuntemuksia, joita esimerkiksi räntäsateessa tetsaaminen aiheuttaa.

Tulevan kouluttajan on pysyttävä koulutettavien mukana fyysisesti, sekä omattava riittävä ammattitaito alaistensa kouluttamiseen. Ammattitaitoinen kouluttaja kykenee kouluttamaan eri lähtökohdista olevat miehet ja naiset yhteen hiileen puhaltavaksi joukoksi, joka kykenee toteuttamaan käskyjä vaativissakin olosuhteissa. Pitäkää siis itsenne hyvässä kunnossa, jolloin olette uskottava esimerkki alaisillenne, sekä ylläpitäkää ja kehittäkää ammattitaitoanne, jota varusmiespalveluksessa teille annetaan!

Tulevaisuudessa pyrin itsekkin pitämään itseni hyvässä fyysisessä kunnossa ja lisäämään ammattitaitoa koulutautumalla ja opiskelemalla. Vaativinta on todennäköisesti pysyä mukana teknisesti kehittyvässä nuorisossa, jonka osaamisalueet eroavat omistani huomattavasti.

Karkikouluttajapalkinnoksi saamani Komentajan puukko todennäköisesti päättyi toimiston seinälle, josta se muistuttaa pitkistä vuodesta, jonka vuoksi puukko on minulle suotu. Mitä todennäköisimmin sillä ei tule koskaan makkaraa leikattua.

Varsinais-Suomen huoltopataljoona on valinnut palkittavaksi luutnantti Mikko Simolan. Simola on erityisesti ansioitunut työssään 2. huoltokomppanian koulutusupseerina ja kehittänyt yksikön toimintaa ajatuksella, että huolto-osaamisen lisäksi huoltokomppanian on kyettävä taistelemaan jalkaväen taapaan. Simola on onnistunut omalla esimerkillään innostuneen otteen yksikön muuhun henkilökuntaan. Saapumiserille 1/19 ja 2/19 Simola on toiminut joukkotuotettavan huoltokomppanian päällikkönä. Simolan johdolla tuotannossa olleet

komppaniat ovat koulutustason mittauksissa saavuttaneet erinomaisia tuloksia. Erityisesti komppanioiden maavoimaosaaminen on kehittynyt huomattavasti Simolan ansiosta. Simolan toimiessa komppanian päällikkönä yksiköllä on ollut poikkeuksellisen innostunut ja positiivinen ilmapiiri.

Olen luutnantti Mikko Simola ja kotoisin Ylöjärveltä. Suoritin varusmiespalveluksen Tykistöprikaatin Kuljetuspatterissa vuonna 2014. Suoritin moottorialupseeri-kurssin, josta valmistuin kurssin priimuksena. Varusmiespalveluksen jälkeen pääsin soti-
musotilaaksi samaan yksikköön, joka oli vaihtanut nimensä Huolto- ja kuljetuspatteriksi, kun Tykistöprikaati liitettiin Porin prikaatiin. Samana vuonna hain Kadettikouluun työyhteisön ohjauksesta ja pääsin 102. kadettikurssille. Kurssin aikana valitsin logistiikka-opintosuunnan ja Niinisalon varuskunnan palveluspaikaksi.

2. Huoltokomppaniassa olen toiminut syyskuusta 2018 lähtien.

Toimin nykyään yksikön koulutusupseerina. Tehtäväni on suunnitella yksikön varusmiesten viikko-ohjelmat ja koulutusjaksojen läpiviennit. Lisäksi perehdytän yksikkömme muut kouluttajat opetettaviin aiheisiin ja vastaan siitä, että kaikki varusmiehet saavat tarvitsemansa koulutuksen mahdollisimman laadukkaasti. Sen lisäksi toimin myös kouluttajan tehtävissä, muun muassa koko vuoden 2018 toimin yksikön toimivana päällikkönä sotaharjoituksissa ja tässä tehtävässä koulutin yksikköäni suorituskykyvaatimusten edellyttämiin tavoitteisiin yhteistyössä työtovereideni kanssa.

Mielestäni hyvän kouluttajan tärkein ominaisuus on se, että ymmärtää, mitä koulutuksella oikeasti tulee saada aikaan ja mikä on oppijan kyky ottaa tietoa vastaan. Jokaiseen koulutukseen lähtökohdat ovat aina erilaiset, riippuen ajasta, paikasta, joukosta, säästä, nälästä, aiemmasta koulutustasosta ja monesta muusta tekijästä. Tämän takia ennen jokaista koulutusta pitää tehdä arvio itselle: mikä on koulutettavassa aiheessa kaikkein tärkein kokonaisuus ja miten saan sen parhaiten opetettavien muistiin juuri näissä olosuhteissa?

Olen päässyt näkemään erittäin läheltä Puolustusvoimien koulutuskulttuurin muutoksen, kun koulutus 2020

Porin prikaatin kärkekouluttaja Mikko Simola, Varsinais-Suomen huoltopataljoona, 2. Huoltokomppania

Toimittanut: Annu Porttila Kuva: Elena Mikkilä

jalkautettiin Porin prikaatin samoihin aikoihin, kun töihin tulin. Siihen aikaan, kun itse olen varusmiespalveluksen aloittanut, koulutukset olivat erilaisia. Ne olivat hyvin täsmällisiä ja muistan kirjoittaneeni aliupseerikurssilla jopa vuorosanoja koulutuskorttiini. Silloin puhelimet täytyi pitää ehdottomasti kaapissa päivät ja niitä ei palvelusaikana saanut käyttää ollenkaan. Tänä päivänä koulutukset ovat myös täsmällisiä, mutta tapa kouluttaa on muuttunut. Koulutuskorteissa kerrotaan vain pääopetusaiheet ja polku tiedon lähteelle, mistä koulutukseen voi valmistautua. Sen lisäksi oppimisen tukena käytetään monia eri menetelmiä, kuten kaikkien tuntemia "mikroelokuvia" ja vuorovaikutuksellisia videoita, joita katsellaan esimerkiksi omalla puhelimella. Tulevaisuuden "kärkekouluttajan" tulee mielestäni hallita kaikkia eri opetusvälineitä ja osata käyttää niitä tilanteen mukaan oikein.

Vinkkini tulevaisuuden kouluttajille ovat, että älä yritä antaa kaikkea tietoa kerralla, sen takia vinkkejäkin on vain kaksi. Toinen vinkkini on, että yritä

aina ymmärtää, mitä koulutuksella haetaan takaa. Mitään asiaa ei Puolustusvoimissa opeteta turhaan, vaan kaikella on aina syy. Kun ymmärrät tämän syyn, osaat pitää laadukkaan koulutuksen, jossa päästään haluttuun lopputulokseen ja saat myös koulutettavat ymmärtämään opetettavan asian ja sen merkityksellisyyden. Jos et ymmärrä syytä, opetat vain kasan asioita, joilla ei välttämättä ole mitään liityntäpintaa isompaan kokonaisuuteen.

Tällä hetkellä opiskelen työn ohessa logistiikkainsinööriksi. Yritän opinnoilla hakea itselleni lisää ammattitaitoa ja päästä tulevaisuudessa mielenkiintoisiin logistiikan alan tehtäviin Puolustusvoimien sisällä. Siihen on kuitenkin vielä vuosia aikaa, sillä paljon puhuttuja kouluttajan töitä on vielä liuta tehtävänä!

Kärkekouluttajapalkinnoksi Kommentajan antamalla puukolla taidan veistellä vanhoista koulutuskorteista tärkeimmät aiheet talteen ja liittää ne tulevaisuuden koulutuskortteihin.

YHDESSÄ PAREMPI JA TURVALLINEN TULEVAISUUS.

**Turvaa kaluston
koko elinjaksole.**

Millog ylläpitää maa- ja
merivoimien kalustoja sekä
ilmavoimien valvonta-
järjestelmiä niin normaali-
kuin poikkeusoloissa.

Millog

millog.fi

f \ y \ in

Omistaja-asiakkaan edut OP-mobiilissa.

Etuhintaan teatteriin, pizzalle tai
vaikkapa kukkaostoksille.

Tutustu etuihin
op.fi/turunseutu/edut

OP Turun Seutu

Ehrnroothin tunnustuspalkinto Porin prikaatin kouluttajalle

Toimittanut: Sanna Närä Kuva: Ruotuväki, Konsta Leikas

Komentaja, kenraali Timo Kivinen luovutti ylikersantti Joonas Lammelle Ehrnrooth-tunnustuspalkinnon.

Jalkaväenkenraali **Adolf Ehrnroothin** nimeä kantavat tunnustuspalkinnot jaettiin jo kahdennentoista kerran. Louise ja Göran Ehrnroothin säätiön kustantama rahapalkinto on tarkoitettu Puolustusvoimien palveluksessa olevien sotilaiden palkitsemiseen yksittäisestä teosta, toiminnasta tai työstä sotilaallisen maanpuolustuksen hyväksi. Palkintojenjakotilaisuus järjestettiin 11.2.2020 Helsingissä Säätytalolla. Puolustusvoimain komentaja, kenraali **Timo Kivinen** jakoi palkinnot yhdessä säätiön edustaja **Georg Ehrnroothin kanssa**.

Palkintojen jaossa oli edustettuna kaikki puolustushaarat. Ilmavoimista palkittiin Karjalan lennostossa työskentelevä kapteeni **Marko Koskinen**. Merivoimista muistettiin kapteeniluutnantti **Kimmo Raantia** Rannikkolai-vastosta sekä kapteeniluutnantti **Sami Sorria** Rannikkoprikaatista. Palkituista maavoimissa työskentelevät Kadettikoulun apulaisjohtaja, majuri **Jouni Kaunismäki**, Panssariprikaatin kapteeni **Tino Torro** ja Porin prikaatin ylikersantti **Joonas Lampi**.

Porin prikaati esitti palkittavaksi Satakunnan jääkäripataljoonassa Panssarintorjuntakomppanian joukkueenjohtajana toimivaa ylikersantti Joonas Lampea seuraavin perusteluin:

Ylikersantti Joonas Lampi on esimerkillinen varusmiesten ja reserviläisten kouluttaja sekä nuorempien kouluttajien kasvattaja. Hän asettaa aina vaatimustason korkealle, ja johtaa omalla esimerkillään antaen sekä varusmiehille, että henkilökunnalle erinomaisen mallin sotilaan ammattitaidosta ja -etiikasta. Ylikersantti Lampi on malliesimerkki sotilaasta, joka johtaa joukkoaan edestä: Jos Lampi ei johda omaa joukkoaan kärjessä taisteluvälikä, myös kouluttajatehtävässä, hän on todennäköisimmin varmistamassa, että naapurijoukkueen nuoremmalla sotilaalla on edellytykset menestyä omassa tehtävässään - tai kouluttamassa toista joukkuetta, joka hänen vastuulleen voidaan omansa lisäksi koska tahansa käskä ilman epäilyä siitä, että kaikki käsketyt tehtävät tulevat hoidettua.

Johtajana ylikersantti Lampi on selkeä, määrätietoinen ja kannustava sekä erinomainen ihmistuntija, joka saa koulutettavan joukon yrittämään parhaansa ja näin edesauttaa oppimista. Hän hyödyntää koulutuksessa kokemuksensa tuomia parhaita käytäntöjä yhdistäen ne puolustusvoimissa käytönotettuihin uusiin opetusmetodeihin ja -välineisiin. Ylikersantti Lampi saa poikkeuksetta erinomaiset tulokset

annettujen tehtävien suorittamisesta. Varusmiesten ja reserviläisten kouluttamisen lisäksi ylikersantti Lampi ohjaa ja kasvattaa johdonmukaisesti nuorempia aliupseereita kehittäen heidän ammattitaitoaan. Tällä työllä on suuri merkitys koko perusyksikön koulutustuloksien kannalta tarkasteltuna. Samalla hän näyttää esimerkkiä kaikille kouluttajille väsymättömästä työmoraalista ja vertaisten tukemisesta. Ylikersantti Lampi on luotettava, erittäin yhteistyökykyinen ja ominaisuuksiensa vuoksi laajasti arvostettu niin alaisena, esimiehenä kuin työtoverina Porin prikaatissa.

Ylikersantti Lammen palvelus on alkanut Porin prikaatissa varusmiehenä vuonna 2004. Lammen palvelusuraan kuuluu kiitettävä palvelus kriisinhallintatehtävissä Afganistanissa vuosina 2013-2014 ja Irakissa vuosina 2016 ja 2018. Osaamisensa ja kokemuksensa takia Lampi on ansioitunut myös Kriisinhallintakeskuksessa operaatioiden vaihtohenkilöstön kouluttajana.

Ylikersantti Joonas Lampi on Panssarintorjuntakomppanian tiedustelukoulutuksen kärkeä ja lisäksi jalkaväen jokapaikanhöylä, joka voi koska tahansa kouluttaa sekä jääkäri-, panssarintorjunta- että tiedustelukoulutushaaroja. Poikkeuksellista Lammen osaamisessa on kyky valmistautua ja suunnitella pitkälle tulevaisuuteen ja seuraavassa hetkessä siirtyä käsittelemään perinpohjaisesti ruohonjuuritasoon yksityiskohtaa taistelutekniikassa, taktiikassa tai tekniikassa.

Palkintojenjakotilaisuuden yhteydessä Ruotuväelle antamassa haastattelussa ylikersantti Lampi kuvasi tunnustuksen auttavan jatkamaan laadukasta työntekoa tulevaisuudessa.

– Tämä edesauttaa jaksamista ja auttaa painamaan samaan malliin eteenpäin. Yritän olla innovatiivinen esimerkki nuorille ja johtamaan edestä. Kyllä palkinto motivoi kummasti, Lampi iloitsee.

Lammen ahkerasta ja uutterasta työmoraalista on miehen itsensä mukaan kiittäminen jo kotoa saatua kasvatus- ja sen kautta tehdään työt niin hyvin kuin mahdollista ja arvostetaan sitä työtä mitä tehdään.

Uuden ympäristösuunnittelijan ajatuksia Porin prikaatin ympäristöjärjestelmästä

Ympäristösuojelu kuuluu kaikille

Teksti: Sanna Matintalo Kuvat: Puolustusvoimat

Aloitin 1.1.2020 Porin prikaatin ympäristöalan erityisasiantuntijana ympäristösuunnittelijan siviilivirassa. Tehtävä sijoittuu Porin prikaatin esikuntaan huolto-osastolle, ja vastuullani ovat Säkylän-Niinisalon varuskunta-alueet harjoitusalueineen sekä myös kasarmialueista erilliset harjoitusalueet, kuten Raasi Pöytyällä ja Maalahti Vaasan kupeessa. Työnkuvani on laaja, mutta keskeisimpänä tehtävänä on valvoa ja edesauttaa, että toimintamme noudattaa ympäristöön liittyviä lakeja ja määräyksiä sekä Porin prikaatin ympäristöpolitiikkaa ja sen toteuttamiseksi laadittua ympäristöohjelmaa.

Porin prikaatilla on sertifioitu (eli ulkoisen tarkastuslaitoksen hyväksymä) ISO 14 001 -standardin mukainen ympäristöjärjestelmä. Se on peruja Niinisalossa sijainneen Tykistöprikaatin ympäristöjärjestelmästä, joka jalkautettiin myös Säkylään puolustusvoimauudistuksen jälkeen muodostuneessa Säkylän-Niinisalon varuskunnassa. Ympäristöjärjestelmä ei ole muusta toiminnasta erillinen osa, vaan se kuuluu osaksi kaikkea toimintaamme ja sillä huolehditaan toiminta-alueidemme säilymisestä turvallisena toimia, asua ja elää.

Porin prikaatin päätehtävä on kouluttaa varusmiehiä sekä kansainvälisiä joukkoja, mikä ympäristön näkökulmasta on sekä haaste että mahdollisuus. Joka vuosi tuhansille uusille ihmisille on kerrottava ja opastettava, miten sotilastoimintaan liittyvissä tehtävissä toimitaan ympäristöä suojellen. Ja juuri kun nämä ja lukuisa joukko muita asioita on opittu, saapuu uusi joukko koulutettavaksi. Toisaalta meillä on joka vuosi samainen tuhatpäinen joukko fiksuja aikuisia, joista jokaisella voi olla hyviä uusia ajatuksia siitä, miten hoidamme asiat ympäristön kannalta paremmin.

Suunnitelmallisen ympäristötyön tarkoitus ei ole etsiä syyllisiä sille, mikä on jo mennyt pieleen, vaan keskittyä tapahtuman aiheutumisen syihin ja ohjeistuksella sekä seurannalla varmistaa, että samaa virhettä ei toistettaisi myöhemmin uudelleen. Vain ne virheet voidaan korjata, jotka joku havaitsee, ja siksi jokainen pienikin havainto tai ajatus siitä, miten asioita voisi tehdä paremmin, on tervetullut.

Toiminta-alueidemme erityispiirteenä on se, että kasarmialueet sekä tärkeimmät harjoitusalueet sijaitsevat ensimmäisen luokan pohjavesialueilla,

Myös asfaltoidulla parkkialueella nopeat torjuntatoimenpiteet ovat tärkeitä, jotta vaarallinen jäte ei pääse leviämään ympäristöön esim. hulevesikaivojen kautta.

jotka toimivat myös juomaveden lähteenä ympäröiville alueille. Meillä kaikilla on siis suuri vastuu pohjavesien säilymisestä puhtaana ja käyttökelpoisena tulevaisuudessakin.

Pohjavesialueiden maaperä on huo-koista ja helposti läpäisevää, minkä vuoksi veden lisäksi myös muut maahan joutuneet kemikaalit painuvat nopeasti syvemmälle maaperään. Suurimman riskin pohjavesille toiminnassamme aiheuttavat ajoneuvot ja koneet, joista rikkoutumisen tai huolimattoman käsittelyn vuoksi pääsee öljyä tai polttoainetta maaperään. Litra moottoriöljyä voi pohjaveteen joutuessaan pilata 100 000 litraa puhdasta vettä, ja tämän vuoksi myös pienien vahinkojen mahdollisemman nopealla torjumisella on merkitystä. Heti havaitusta pienestä öljyvuodosta voidaan selvittää poistamalla muutama lapiollinen pilaantunutta maata. Saman öljyvuodon siivoaminen parin viikon päästä saattaa vaatia kairavinkoneen ja useita kuutioita poistettua maata, kun öljy on painunut syvemmälle ja levinnyt laajemmalle alueelle.

Meitä kaikkia tämä koskettaa, jos ei muuten, oman auton kunnossapidon kautta. Myös asfaltoiduilla parkkipaikoilla ajoneuvoja säilyttävien tulee muistaa, että parkkipaikkojen sadevedet johdetaan lopulta maastoon, joten ympäristön kannalta täysin vaaratonta öljy/polttoainevuotoa ei ole. Jokaisella ympäristövahingon havaitsevalla on vastuu ilmoittaa siitä eteenpäin välittömästi.

Toinen kaikkia koskettava asia on jätehuolto, jonka kehittäminen on pohjavesien ja maaperän suojelun lisäksi ympäristönsuojelun painopisteenä Porin prikaatissa kuluvana vuonna. Tuskin kukaan on voinut olla huomaamatta, että niukkenevia luonnonresursseja ja ympäristön roskaantumista pidetään maailmanlaajuisesti todellisena uhkana ihmisten hyvinvoinnille eikä maailmasta löydy juurikaan alueita, joilta ei löytyisi ihmisen tuottamaa roskaa. Koska lähes kaikki toimintamme tuottaa jonkinlaista jätettä, on ympäristövaikutusten minimoimiseksi järkevää opetella oikeat toimintamallit heti alusta alkaen. Jos näitä taitoja ei ole vielä aiemmin oppinut, ovat ne rahanarvoisia oppeja myös siviilielämään palatessa oman kotitalouden jätehuoltoa suunnitellessa.

Kasarmilla majoitustiloissa ja toimitoissa jätteiden oikea lajittelu vähentää jätteen synnystä aiheutuvaa ympäristökuormaa sekä kustannuksia. Harjoituksissa jätteiden lajittelu useimmiten poikkeaa kasarmioloista, ja vielä tärkeämpää kuin lajittelu on se, että maastoon ei jää jätettä harjoitusten jäljiltä. On myös muistettava, että jätettä ei saa haudata maahan tai lumeen eikä polttaa. Siistille harjoitusalueelle on seuraavien käyttäjien mukavampi tulla.

Porin prikaatissa ovat käytössä metsämarssit, joissa kasarmialue ja harjoitusalueet on jaettu yksiköille ja joissa yksiköiden tehtävänä on siivota maastosta löytyvät jätteet. Jokainen voi tehdä metsämarssistaan kevyemmän pitämällä huolen, että jätteitä ei alun perinkään päädy luontoon, jolloin niitä ei tarvitse sieltä erikseen käydä keräämässä. Toki roskaa saa havaitessaan muulloinkin kerätä ja toimittaa lähimpään roska-astiaan.

Porin prikaati tarjoaa kaikille alueellaan toimiville erinomaisen mahdollisuuden toimia ympäristöään ajatellen, ja ympäristöjärjestelmämme on edelläkävijä Puolustusvoimien ympäristöalalla, joten siitä kannattaa olla ylpeä. Meistä itsestämme on kiinni, kuinka haluamme toimia ja millaisen jäljen haluamme toiminnallamme jättää. Ympäristöasiat kuuluvat kaikkeen toimintaamme ja meillä jokaisella on vastuu omasta toiminnastamme sekä myös tuntemattomien toimijoiden aiheuttamien vahinkojen ilmoittamisesta.

Ylinnä: Hyvällä tuurilla polttoainevuoto saadaan siivottua lapiohommina.

Maastoon lähtiessä kalustossa tulee olla mukana asianmukaiset välineet öljyntorjuntaan.

Vas. Pahemmassa tapauksessa lapio ei riitä. Tämän työmaan aiheutti n.200 l polttoainetta, joka havaittiin vasta n. kaksi viikkoa tapahtuneen jälkeen. Siivouksen kustannukset ylittivät 10 000 €.

Porin prikaatilla on Etelä-Suomensuurimmat harjoitusalueet. Maastoista iso osa on pohjavesialueilla, jotka ympäristökoira Piki ja Hanna Tenhu tarkastavat aina isojen harjoitusten jälkeen.

Öljyvahinkojen varalta koulittu KIRSU

Teksti ja kuvat: Birgit Halkio

Ympäristökoira Piki on Suomen toinen öljynetsintään koulutettu koira. Töitä se tekee pääasiassa armeijan leivissä Porin prikaatin laajoilla harjoitusalueilla Satakunnassa. Valkoisenpaimenkoiran omistajasta **Hanna Tenhusta** tuli ympäristökoirien kouluttaja ja ohjaaja satumien hyvänä summana.

Päätyökseen Tenhu vastaa sotakoirien terveydestä Puolustusvoimien eläinklinikalla Niinisalossa. Öljynetsintätehtäviä on muutaman kerran vuodessa lähinnä sotaharjoitusten jälkeen.

Harjoituksista suuri osa pidetään hiekkapohjaisilla pohjavesialueilla muun muassa Niinisalon Pohjankankaalla. Erilaisia ajoneuvoja on liikkeellä paljon kuorma-autoista panssarivaunuihin. Maastossa tehtävistä tankkauksista on vaarana öljyn valuminen maaperään ja sitä kautta pohjaveteen. Pohjavesien pilaantuminen onkin mää-

ritelty prikaatin suurimmaksi ympäristöriskiksi urauurtavassa ympäristöjärjestelmässä, joka otettiin käyttöön vuonna 2009. Tuolloin Niinisalossa toimi Tykistöprikaati. – Kun tiedetään, että litra öljyä voi pilata miljoonaa litraa vettä, niin pienikin vahinko on iso vaara. Onneksi vakavia vahinkoja ei ole tapahtunut, Hanna kertoo.

Nopeaa kuonontarkkaa työtä

Öljynetsintäkoiralla on siis tassut isoissa saappaissa. Jos maaperää jouduttaiisiin tarkistamaan silmämääräisesti ja pelkästään käsin kerättävin näyttein, niin aikaa ja rahaa kuluisi todella paljon. Koulutettu koira sen sijaan on tehokas ja luotettava käymään isonkin alueen läpi nopeasti.

Sotaharjoitusten jälkeen tehtäviä tarkastuksia varten Hanna Tenhu varaa yleensä yhden työpäivän ja lähtee kier-

tämään maastoja varuskunnan ympäristösihteerin kanssa. Viime vuoden loppuun saakka työparina oli Terhi Helkala. Pikin tehtävä on etsiä ja ilmaista mahdolliset öljyvalumat alue kerrallaan. Työ on sille mieleen eikä se ole pysyvä turkissaan, kun saa työliivit ylleen. Päivän kuluessa voidaan pysähtyä yli kymmeneenkin maastotankkauspaikkaan. Tarkistettava alue on noin sata metriä sivu. Selvää on, että tankkausten yhteydessä maahan pääsee hiukan polttoainetta, ja koirahan näyttää ne kaikki. Koira toimiikin vain kohteen ilmaisijana ja ympäristösihteerin tekee tarvittavat jatkotutkimukset.

– Meillä on mukana kenttäanalyysointori, jonka avulla voimme heti tarkistaa suuntaa antavia tuloksia, millaisia pitotuisuuksia Pikin merkkauksissa paikoissa olisi. Mikäli lukemat ovat korkeat, otetaan maanäytteet tarkempia laboratoriotutkimuksia varten, Hanna selittää.

Kuin salapoliisit töissä

Maastoetsinnät ovat vähän kuin salapoliisityötä tekisi. Sataprosenttisesti alueita ei pystytäkään tarkastamaan, mutta aika paljon kuitenkin. Osumia tulee satunnaisesti ja näistä osa etenee jatkokutkimuksiin. Yli kymmenen vuotta jatkuneen seurannan aikana on ollut joitakin läheltä piti -tilanteita, joissa maata on vaihdettu. Pohjaveden pilaantumiselta on välttytty.

Pikin nenälle voi tulla käyttöä myös, jos vaikka alueella töissä olleella urakoitsijalla sattuu jokin konevahinko tai omavalvontaan kuuluvissa pohjaveden tarkkailunäytteissä havaitaan muutoksia. – Näistä tehdään niin sanottu ympäristöpoikkeamailmoitus. Me käymme tarvittaessa paikalla, eläinlääkäri kertoo.

Hanna on ollut toisinaan apuna Pikin kanssa myös muualla kuin varuskunnan mailla ja hän näkee ympäristökoiralle paljon työkohteita tavallisessa arkielämässä. – Öljynetsintään opetettu koira voisi olla apuna vaikka talonmyynnin yhteydessä tarkistamassa tontin maaperän.

Mitään korvauksia omista keikoista tai prikaatille tehtävästä omavalvonnasta ei makseta.

Kipinä huumekoirien kurssilta

Pioneerityö ympäristökoiran kouluttamiseksi öljynetsintään sai alkunsa, kun Hanna Tenhu tuli eläinlääkäriksi Niinisaloon vuonna 2002. Hän pääsi seuraamaan silloisen Tykistöprikaatin ensimmäistä huumekoirakurssia ja osallistui erikoisetsintäkurssille saksanpaimenkoira Leca Haus Danzkan eli PV Pastorin kanssa.

Pastorin elämä oli kuin koiramaailman tuhkimotarina. – Alle vuoden ikäisenä sen ura sotakoirana oli lähes katkolla, mutta se jäi klinikalle seurantaan ja sain luvan kouluttaakin sitä, Hanna muistelee hienoja hetkiä.

Koira tuntui kyvykkäältä erilaisiin etsintöihin. Siitä tuli lopulta erittäin hyvä käyttökoira ja myös ensimmäinen öljynetsijäkoira. – Huumekoirakoulutusta seurattessani olin jo alkanut miettiä, mihin muuhun koiran nenää voisi hyödyntää. Olin myös itse kiinnostunut ympäristöasioista.

Samoihin aikoihin ympäristöasiat nousivat esille puolustusvoimissa ja juuri Niinisalossa ryhdyttiin valmistelemaan

sertifioitua ympäristöjärjestelmää. – Monta asiaa osui yksiin. Olin Pastorin kanssa ikään kuin edellä aikaa, kun minulla oli tarjota hajuerotteluun koulutettu koira ympäristövalvonnan keiluun, Hanna sanoo.

Mahdolliset öljyvudot nostettiin heti esille isoina ympäristöuhkina. Harjoitusalueilta otetaan viiden kunnan vedet ja öljy läpäisisi hiekan nopeasti. Pioneerityö oli Hannan mukaan todellinen virstanpylväs puolustusvoimien ympäristöasioissa ja tuotti paljon julkisuutta ja myös palkintoja, kuten valtakunnallisen ympäristöpalkinnon vuonna 2012.

– Täällä luotiin maailman ensimmäinen varusmiehiä kouluttavien joukko-osastojen ympäristöjärjestelmä. Ulkopuolinen auditoija tekee laaduntarkistuksen vuosittain ja on antanut säännöllisesti hyvää palautetta koiran käytöstä omavalvontaan, viimeksi viime syksynä. Palkintostipendi oli tarkoitettu Ympäristökoira-hankkeen jatkamiseen eikä olisi voinut tulla parempaan aikaan. Puolet käytettiin Norjaan suuntautuneeseen luentomatkaan ja toinen puoli Pastorin seuraajan hankintaan, sillä kautta maan tunnetuksi tulleen hyötykoiran ura alkoi olla lopuillaan vuonna 2011.

Työ jatkui, rotu vaihtui

Hanna Tenhulle oli selvää, ettei hän voi ottaa itselleen toista saksanpaimenkoiraa. – Pastori oli minulle niin tärkeä. Halusin samantapaisen koiran ja oikeastaan valkoinenpaimenkoira oli ainoa vaihtoehto.

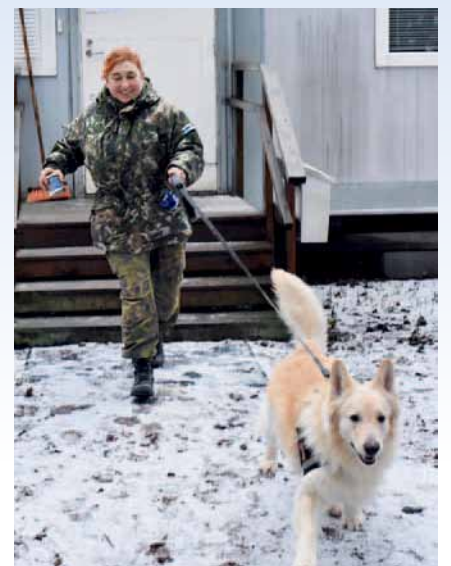
Hän alkoi etsiä työlinjaisten koirien kasvattajaa, löysi mieleisensä kennelin ja sai koiran pentueesta, jonka molemmat vanhemmat hän tunsikin hyvin käyttökoiriksi. – Oli koskettava hetki, kun Pikin emä ultrattiin kantavaksi samana päivänä, jolloin Pastori teki viimeisen keikkansa.

Pentu johti Hannan uudenlaisten koulutusmenetelmien pariin. Pastori oli koulutettu saalisviettä hyödyntäen ilmaisemaan eri öljylaatuja. Tällöin koulutusvälineenä oli patukka, jossa oli reikiä ja jonka sisälle pantiin sekoitus, cocktail erilaisia hajuja sisältäviä näytteitä. Lopulta koiralla oli selvä hajukuva etsittävästä aineista ja onnistuneista löydöistä. Ilmaisuista se sai palkkioksi patukan.

Pastorin koulutuksen aikana Hanna oli

Treeniä varten voidaan käyttää purkkiin piilotettua raakaöljyä hajunlähteenä.

Hanna Tenhu etsi ja löysi valkoisen paimenkoiran pennun, jonka molemmat vanhemmat hän tiesi hyviksi käyttökoiriksi. Piki on vastannut odotuksia.

alkanut miettiä yleistystä. Samalla hän kyseenalaisti saalisvietikoulutusta. Hän pohti, eikö voisi toimia niin, että saisi koiran oma-aloitteisesti oivaltaamaan hajun etsinnän ja ilmaisemaan sen kontrolloidusti ja tarkasti.

Purkkirivitin apuna

Pohdinnat saivat lihaa luiden ympärille, kun Hanna Tenhu seurasi Tommy Wirénin ja Keijo Kodiksen pitämää ensimmäistä hajuerottelukurssia vuonna 2011. Kurssilla näytettiin, miten koiran voi opettaa valitsemaan oikean hajun esimerkiksi purkkirivistä positiivisen vahvistamisen avulla.

Koira sai palkkion, kun se teki oikein. Jos meni väärin, siitä ei seurannut mi-

Eläinlääkäri Hanna Tenhu vastaa sotakoirien terveydestä. Työn ohessa hän on kouluttanut kaksi ympäristökoiraa öljynetsintään. – Piki on luonteeltaan sellainen veitikka, mutta sillä on kyltymätön työinto, Hanna kertoo.

tään. – Tämä oli vielä aika uutta noihin aikoihin, mutta nykyisin positiivinen palkitseminen on tieteellisestikin todistettu parhaaksi koulutustavaksi, Hanna huomauttaa.

Hän innostui myös kokeilemaan hajuerottelun yleistämistä etsittävien aineiden yhteiseen tekijään, perusaineeseen. Käytännössä siis erilaisten öljylaatujen etsimiseksi ympäristökoiralle opetettiin ilmaisu vain raakaöljylle. Oli hieno hetki huomata, että idea toimii. – Piki tunnistaa kaikki raakaöljypohjaiset tuotteet polttoöljystä dieseliin eli yksittäisiä hajuja ei tarvinnut opettaa erikseen.

Öljynetsinnässäkin selvä ja luotettava ilmaisu on olennainen osa työtä. Etsintäteknikka opetetaan erikseen. Pastori ja Piki on opetettu ilmaisemaan löytömenemällä makuulle.

– En käytä aikaa miettimällä, osaanko lukea koiraani. Pidän tärkeänä, että koiralle opetetaan selvästi tehtävä, kuten ilmaisu.

Harjoituksissa ja tositoimissa ohjaajan on oltava tarkka, ettei koira väsy ja ala tehdä vaikka valeilmaisuja. Mikäli kentällä tulee pitkä työrupeama ilman osumia, on hyvä pitää vähintään tauko tai tehdä helppo harjoitus, josta saa kiittää koiraa.

Homeongelmasta kitiiniin

Onnistunut hajuerottelukoulutus tuli enemmän kuin tarpeen, kun eläinklinikalla todettiin paha sisäilmaongelma. Vanha rakennus purettiin lopulta viime syksynä. Klinikka oli toiminut jo pitkään väliaikaisessa parakissa. Homeallergia sai Hanna Tenhun paneu-

tumaan sisäilmaongelmaan ja hän lähti opiskelemaan Kuopion yliopistoon rakennusterveysasiantuntijaksi. Koirat tulivat mukaan opinnäytetyössä "Vaihtoehtoinen menetelmä homekoiran kouluttamiseen". Työ valmistui 2013.

Lopputyössään Hanna viittasi ympäristökoiran työskentelytapaan ilmaista muitakin öljyjakeita, kuin sille oli alun perin hajukuvana opetettu. Tästä syntyi oletus, että koiran hajukuva rakentuisikin yhdelle perushajulle, josta kaikki muut ilmaistut hajut ovat muunnelmia.

Homekasvustoissa tällainen yhteinen tekijä on kitiini. Tenhu kokeili, onko mahdollista saada koira ilmaisemaan kitiiniä ja pystyisikö koira sen perusteella ilmaisemaan myös homesieniä. Koe onnistui sataprosenttisesti kolmella eri koiralla.

Tutkimuksessa kiinnitettiin huomiota koiran kouluttamiseen ja valintaan. Kitiinin käyttö olisi myös koiralle vaaratonta koulutusmetodi kuin altistaa koira erilaisille homekasvustoille.

Vaikka tulokset olivat hyvät, yhtenäisen ja puolueettoman testin kehittäminen ei saanut tuulta alleen. Nytemmin Hanna on palannut samaan aiheeseen ja viimeistelee artikkelia, jossa kerrotaan jatkotutkimuksista. – Minusta kitiini tarjoaisi reilun pelin kaikille. Jos koira tunnistaa kitiinin, se tunnistaa erilaiset homeetkin, eläinlääkäri sanoo. Sotakoirien terveys ykkösenä

Öljynetsintä on pieni osa Hanna Tenhun työpäiviä. Enin osa ajasta menee sotakoirien parissa. Klinikalla seurataan tarkasti työkoirien kuntoa. Sotakoiria on eri puolilla Suomea noin 150. Kaikki koirat tulevat Niinisaloon tarkastuksiin, testauksiin ja tarvittaessa hoidettavaksi.

Koirista noin puolet on saksanpaimenkoiria ja puolet belgianpaimenkoira malinoiseja. Yhä enenevä joukko, lähes neljännes, on erikoisetsinnässä käytettäviä labradorinnoutajia. Lisäksi on joidakin parsonrussellinterriereitä.

Tehtäviin kuuluu myös koirien valinta terveydellisiin perusteisiin. Koirien ominaisuudet arvioi sotakoiraosasto. – Pienempien rotujen yleistyminen voi näkyä koirien käyttöiän pidentymisenä. Nykyisin koirat ovat töissä korkeintaan 10-vuotiaiksi, Tenhu kertoo.

Etsintätehtävissä työn kuormittavuus ja loukkaantumisriski ovat toisenlaiset kuin voimankäyttötehtävissä. Sekä

voimankäytössä että etsinnöissä käytettäviltä niin sanotuilta kombikoirilta voidaan loppuvuosina jättää raskas voimankäyttö pois ja näin saada lisää työvuosia.

Kuvauksia voisi lisätä

Hanna Tenhu on ylpeä hyvästä eläinlääkintähuollosta ja koirien yleisestä kunnosta. Koirat ovat perusterveitä. – Yksi perusseikka on säännöllinen ja huolellinen seuranta. Vielä, jos voisimme lisätä yhden kuvauksen noin 4–5 vuoden ikään, niin olisin oikein tyytyväinen.

Nykyisin koirat kuvataan neljästi, ensin puolen vuoden ikäisenä, sitten vuoden ikäisenä, mutta tämän jälkeen vasta seitsemän vuoden ikäisenä ja kymmenvuotiaana, jos työura jatkuu. – Varsinkin esimerkiksi selkärangan varhaiset muutokset olisi mahdollista todeta kuvissa. Kuuden vuoden väli on aika pitkä aika työkoirien parhaassa käyttöiässä, eläinlääkäri huomauttaa.

Lisäkuvauksella olisi Tenhun mukaan myös eläinsuojelullinen näkökulma. Ohjaaja ei välttämättä huomaa pieniä muutoksia, jotka kertovat mahdollisista alkavista vammoista tai vaivoista, mutta kuvissa ja tarkastuksessa nämä voisivat tulla ajoissa ilmi.

– Ennaltaehkäisy on tärkeää ja reilu peli parasta kaikkien kannalta. Haluan, että koirat jäävät suhteellisen terveinä eläkkeelle. Sotakoirat ovat niin vietikkäitä, että ne eivät rajoita itse tekemistään vaikka olisi syytäkin. Ohjaajien on tiedettävä, mitä kunkin koiran kanssa voi tehdä, Hanna sanoo.

Muutoksia töissä ja vapaalla

Parhaillaan Hanna Tenhu pitää rästiin jääneitä lomiaan. Hänen työnkuvansa muuttuu jonkin verran ja muutosta on tulossa myös ympäristötarkastuksiin. Terhi Helkala vaihtoi työpaikkaa viime vuoden lopulla. – Joka tapauksessa tärkeää olisi, että erinomaiselle tasolle saatu omavalvonta jatkuu ja että koiria käytetään edelleen tässä työssä.

Koirankouluttajana Hanna tekee töitä ainakin homeen- ja öljynilmaisun parissa. Lisäksi hän jatkaa eläinten kouluttajan opintoja Tampereen yliopistossa. 8-vuotiaalla Pikillä on vielä työvuosia jäljellä, mutta Hannan suunnitelmissa on kouluttaa ainakin vielä yksi koir

myös öljyvahinkojen varalta. – Minulle on tärkeää, että koiralla kuin koiralla on käyttöä.

Juttu on julkaistu aikaisemmin KOIRAMME-lehden numerossa 1-2/2020 ja sen käyttöön on saatu lupa.

Varusmiesten koiranohjaajakoulutuksessa käytetään nykyisin vain saksanpaimenkoiria. Taulussa on kuvat Niinisalossa olevista 15 koirasta. Kajaanissa on toinen, pienempi koirasasto.

Sotakoirasaston tilat ovat hyvässä kunnossa, sillä Niinisaloon rakennettiin uusi koiratarha vuonna 2012. Koiria on parikymmentä. Hanna Tenhu raportoittaa O-Romeota.

Ympäristökoirien koulutus alkoi Tykistöprikaatissa 15 vuotta sitten. Pastori oli Hanna Tenhun ensimmäinen ympäristökoira. Se sai aikanaan laajaa valtakunnallistakin huomiota.

POHJANMAAN ALUE- TOIMISTOLTA

Aluetoimistojen vuosipäivää juhlittiin Vaasassa 12.2.2020. Hienon konsertin alkua kaupungintalon peilisalissa odottivat myös kutsuvieraana 96-vuotias Rukajärven veteraani **Yrjö Savola** ja Porin prikaatin apulaiskomentaja, eversti **Riku Suikkanen**.

Viranomaisyhteistyö on ajoittain hauskaa. Valtionvarainministeriön alueellistamisen työpajassa Vaasassa 23.1.2020 ideoivat vasemmalta Länsi- ja Sisä-Suomen aluehallintoviraston kehittämispäällikkö **Harri Varhama**, everstiluutnantti **Mauri Etelämäki**, majuri **David Prosi** ja Pohjanmaan poliisilaitoksen vt. päällikkö **Bo-Erik Hanses**.

Ajankohtaista aluetoimistoista

Syksyn ja kalenterin mukaisen alkutalven kutsuntojen jälkeen aluetoimiston vuosikellossa katseet on siirretty kevääseen. Lounais-Suomessa eletään kvartaalitalouden sijaan puolivuotistaloudessa. Ensimmäisen vuosipuoliskon toiminnan painopiste on operatiivisessa toiminnassa ja kutsuntojen valmistelussa. Toisen puoliskon painopiste on kutsunnoissa ja operatiivisessa toiminnassa. Koko vuoden teemana on myös seuraavan vuoden valmistelut ylivuotisen suunnittelun periaatteella sekä laadukas asevelvollisten palvelu. Oman mausteensa toiminnalle on tuonut laki Vapaaehtoisesta maanpuolustuskoulutuksesta tai tarkemmin sanottuna kyseisen lain päivitys, joka astui voimaan 1.1.2020.

Tälle hetkellä painopisteenä aluetoimiston työssä on edellä mainitun lakimuutoksen jalkauttaminen toimintaan. Valmistelut toki on aloitettu hyvissä ajoin jo viime vuonna ylivuotisen suunnittelun periaatteella ja nyt on toiminnan aika. Mikä sitten on muutunut? Uusi/päivitetty laki vapaaehtoisesta maanpuolustuskoulutuksesta selkeyttää hyvin Puolustusvoimien ja Maanpuolustuskoulutusyhdistyksen (MPK) työnjakoa asevelvollisten kouluttamisessa. Laki antaa mahdollisuuden MPK:lle myös kouluttaa varautumisen ja valmiuteen liittyviä tärkeitä taitoja ei-asevelvollisille, kuten varusmiespalvelusta käymätömille naisille. Yksinkertaistettuna MPK:n koulutus on yksilölle annettavaa yhteistä tai eriytyvää koulutusta, jonka päämääränä on yksilön sotilaallisten valmiuksien (SOTVA) parantaminen, tai varautumis- ja turvallisuuskoulutusta (VARTU). SOTVA -koulutuksessa voidaan käsitellä Puolustusvoimien aseita, mutta niillä ei saa ampua ja koulutuksen on tapahduttava Puolustusvoimien alueella tai aluksella sekä erillisellä sopimuksella Puolustusvoimien käyttöön saadulla alueella tai aluksella. Puolustusvoimat myös valvoo aseidensa käyttöä SOTVA -koulutuksessa eikä koulutuksessa saa käyttää ampumatarvikkeita tai räjähteitä eikä myöskään harjoitusampumatarvikkeita.

Käytännössä Lounais-Suomen aluetoimiston reserviläiskoulutus yhdessä MPK:n kanssa on jo vuosia toteutettu lain hengessä, joten suuria muutoksia ei ole tapahtumassa. Aluetoimistosta

annetaan niin sanotut käyttäjän vaatimukset Lounais-Suomen maanpuolustuspiirille, jossa määritetään SOTVA -koulutuksen perusteet. Käytännössä tämä tarkoittaa sitä, että aluetoimisto määrittää oman joukkonsa operatiivisen suorituskyvyn ylläpitoon ja kehittämiseen tarvittavan yksilökoulutuksen, jonka sitten MPK järjestää SOTVA -koulutuksena halukkaille, mutta aluetoimiston hyväksymille asevelvollisille. Tästä on esimerkkinä muun muassa perustamiseen liittyvä koulutus tai viestinnän koulutus. Aluetoimiston henkilöstö tukee koulutuksen järjestämistä muun muassa tilavarauksilla ja materiaalitukitilauksilla Porin prikaatiin. Tarpeen mukaan aluetoimisto asettaa myös valvojan esimerkiksi silloin, kun koulutuksessa käsitellään Puolustusvoimien aseita tai tukee kou-

vat osallistua puolustusvoimien vapaaehtoiisiin harjoituksiin. Käytännössä meidän alueellamme tämä tarkoittaa sitä, että me koulutamme PVVEH:ssa meidän poikkeusolojen organisaatioon kuuluvia joukkoja, joita täydennetään sijoittamattomalla reservillä. Lisäksi uusi laki mahdollistaa MPK:n SOTVA -koulutuksen järjestämisen PVVEH:n yhteydessä. SOTVA -kurssin henkilöt eivät kuitenkaan saa osallistua toimintaan, joka on luonteeltaan sotilaallista koulutusta (KH/PVVEH), mutta kurssi voi olla esimerkiksi sotilaallista toimintaa tukeva.

Aluetoimistoon tämä laki tuo yhden merkittävän muutoksen; meidän henkilöstövahvuutemme nousee kahdella sotilaalla. Vahvuuteemme tuli yksi aliupseeri ja yksi upseeri 1.1.2020. Tosin paikat pysyvät tyhjinä niin kauan, kun-

nes niihin saadaan rekrytoitua henkilöt. Henkilöiden materialisoituminen aluetoimiston hilpeään joukkoon on todennäköistä kevään aikana. Lisäksi MPK:n uuden valmiuspäällikön saaminen riviin tukee aluetoimistoa

merkittävästi koulutusyhteistyön tiivistämisessä ja kehittämisessä MPK:n kanssa. Aluetoimiston henkilöstön käytössä me emme ole tosin lokeroituneet niin, että vain alueupseeri hoitaisi kaikki SOTVA- ja PVVEH -tapahtumat. Jo aiemmin olemme pyrkineet siihen, että nimeämme jokaiselle harjoitukselle ja koulutustapahtumalle vastuuvastuun sekä harjoitusväpelin, jotka hoitavat tapahtuman kehdestä hautaan muiden osallistuessa tapahtumaan tarpeen mukaan kouluttajina tai omassa poikkeusolojen tehtävässään. Näin siksi, että jos alueupseeri hoitaisi kaikki meidän ja MPK:n koulutuskalenterissa oleva tapahtumat, hän olisi viikonloput tapahtumissa, viikolla tasoitusvapailta ja minä saisin tulikivenkatkuisia kommentteja alueupseerin läheisiltä. Siksi me ehkä muista poiketen jaamme taakkaa laajemmalti ja uusien henkilöiden avulla nämä hartiast levenevät entisestään. Eli käytännössä me jatkamme uudesta laista ja normista huolimatta hyväksi havaitulla tiellä eikä käytännössä mikään muutu yhteistoiminnassa aluetoimiston ja MPK:n kanssa päämääränä suorituskykyiset joukot isänmaan turvaamiseksi häiriö- ja poikkeusoloissa Lounais-Suomen alueella.

LOUNAIS-SUOMEN ALUETOIMISTON KUULUMISIA

*Teksti: Aluetoimiston päällikkö,
everstiluutnantti Joni Lindeman*

lutusta asettamalla kouluttajan SOTVA -tapahtumaan.

PVVEH on periaatteiltaan kuin kertausharjoitus (KH), mutta vapaaehtoisuuteen perustava koulutustapahtuma. PVVEH:t perustuvat tarpeeseen kouluttaa joukkoja ja henkilöstöä suunnitelluissa poikkeusolojen kokoonpanoissa. Harjoitukseen tarpeelliseksi katsotut Puolustusvoimien ja Rajavartiolaitoksen palkattuun henkilöstöön kuuluvat osallistuvat harjoitukseen työnantajan käskemänä virkamiehinä joko harjoitusorganisaatioon liittyvinä kouluttajina tai sijoituksensa mukaisesti harjoitusjoukon kokoonpanoon kuuluvina. Lain mukaan miehet, jotka ovat asevelvollisuuslain alaisia (18 - 60 vuotta) ja jotka ovat terveydeltään ja muilta henkilökohtaisilta ominaisuuksiltaan siihen sopivia, voivat osallistua puolustusvoimien vapaaehtoiisiin harjoituksiin, vaikka he eivät olisikaan suorittaneet varusmiespalvelusta tai he eivät kuuluisi enää reserviin. Vastaavasti myös 18 - 60 vuotiaat naiset, jotka ovat terveydeltään ja muilta henkilökohtaisilta ominaisuuksiltaan siihen sopivia, voi-

Aliupseerikoulun kurssista III/59 on kulunut 60 vuotta

Oppilaat Heikki Hovila (vas) laskijana ja Jukka Lehtinen tuliaseman puhelinmiehenä

Astuin 17-vuotiaana vapaaehtoisena varusmiespalvelukseen Porin prikaatin Kranaatinheitinkomppaniaan lokakuun 15. päivänä 1959. Komppania kuului prikaatin II Pataljoonan, joka oli sijoitettu Heikkilän kasarmille. Myös prikaatin esikunta oli Heikkilässä. I Pataljoona oli Turun kasarmilla. Hiki Heikkilässä, kuten silloin sanottiin, oli myös prikaatin Aliupseerikoulu. Palvelukseen astumisesta tuli siis jo syksyllä aikaa kuluneeksi 60 vuotta. Pitkältä aika kuulostaa, mutta nopeasti ne vuosikymmenet ovat kulu- neet ja varusmiesaikaiset kaverit ja tapahtumat ovat jääneet erityisen hyvin mieleen.

Vuoden 1960 alkupäivinä oltiin oppilaina Aliupseerikoulussa. Kurssi oli alkanut joulukuun 9. päivänä. Koulun johtajana tuolloin toimi majuri **V. Platan** ja koulun vääpelin tehtäviä hoiti ylivääpeli **E. Meronen**. Sodan käyneitä sotilaita molemmat. Koulu oli jaettu kahteen eri linjaan, raskaaseen linjaan

ja kiväärilinjaan. Raskaaseen linjaan kuuluivat kaksi kranaatinheitinjoukkuetta, panssarintorjuntajoukkue sekä viestijoukkue. Kiväärilinjan muodostivat neljä kiväärijoukkuetta. Oppilasmäärä tuolloin lienee ollut kaikkiaan sadan paikkeilla. Itse kuului II kranaatinheitinjoukkueeseen, jonka johtajana toimi yliluutnantti **Mauno Maunula** ja varajohtajana kersantti **Raimo Sola**. Molemmat kokeneita kranaatinheitinmiehiä.

Meillä heitinmiehillä koulutus oli pitkälti oppitunteja. Sisällä tapahtuvaa opetusta tarvittiin, kun muun muassa teknisiä ja laskennallisia asioita oli paljon opittavana, mm. heitinkalusto, eri ampumamenetelmät, ampumatarvikkeet, viestikalusto, erilaiset mittaukset ja tulenjohto jne. Sisäopetus taisi kiväärilinjan oppilaita vähän harmittaa, kun itse "ulkoilivat" päivittäin Naulatehtaan maastossa.

Koulutusohjelmaan kuului lisäksi luonnollisesti johtajakoulutusta ja lii-

kuntakoulutusta. Kuri ja järjestys olivat asiallista ja jopa kannustavaa. Tietysti kiitos kuuluu lähimmille esimiehille, jotka esimerkiksiellä ja isälliselläkin tavalla osasivat innostaa alaisiaan myös näihin hyveisiin. Kaikki yritimme parhaamme ja yhteishenki oli mallikasta.

Tietenkin oltiin kaluston kanssa myös maastossa käytännön harjoituksissa. Heitinmiehen vitsaus tuolloin olikin vain kaluston kantaminen ja talvela sen vetäminen ahkiassa. Erityisesti on jäänyt mieleen joulun aikoihin ollut vetoharjoitus Naulatehtaan mäessä. Maasto on kallioista ja lumista ja hiihtolatuun kuului aika isoja laskuja. Tuossa harjoituksessa selvisi käytännössä se, miten tärkeä on jarrumiehen tehtävä. Nimittäin, mikäli ahkio ohjautuu eri puolelle puuta, mistä vetomiehet ovat laskeneet, on tiedossa melkoinen rysähdys ja kaatuneita hiihtomiehiä kasallinen. Vetoja harjoiteltiin koko päivä ja iltapuolella se alkoi jo mennä melko hyvin. Toisaalta näin hauskaa harjoit-

Heikkilän kasarmin päärakennus "Hiki-Heikkilä"

tusta ei uskoisi sotaväessä olevankaan. Taisi ottaa vähän voimillekin, mutta sitä makoisimmilta unet sitten illalla tuntuivat.

Mieleen on jäänyt myös sissiharjoitus Raasin maastoissa, joka oli useamman päivän pituinen ja pakkastakin oli riittävästi. Heti ensimmäisenä päivänä nimittäin sukseni kärki katkesi tietä ylitettäessä ja loppuharjoitus oli tultava toimeen kovapahvisella varakärjellä. Se haattasi kuitenkin koko ajan hiihtoa ja antoi "sisittelylle" oman ilkeän fyysisen lisämausteensa.

Koulun loppuharjoitus ja kovanpanosammunnat pidettiin Raasissa Kaakkurinlammen maastossa.

Silloin oli siellä vielä mahdollista ampua myös raskailla aseilla, kuten: raskas- ja kevyt krh ja 75 mm pst tykki sekä kevyt ja raskas sinko. Opit olivat menneet hyvin perille ja leiri oli onnistunut. Kranaatitkin osuivat tässä harjoituksessa kaikki maalialueelle.

Näitä oppeja ja johtamistaitoja käytännössä opittiin sitten lisää kesäkuun saapumiserän kanssa. Johtamaan kuitenkin oppii vain johtamalla ja se on osittain luontaistakin, mutta harjoitus tekee silläkin alalla mestarin. Uskon, että mekin kutakuinkin hyvin onnistuimme.

Myös porilaisrumpalin sanat: kunia, velvollisuus ja tahto jäivät mieleen ja velvoittavat edelleen!

Jukka Lehtinen,
Killan jäsen ja kapt evp

Jukka Lehtinen

Kevyttä kranaatinheitintä suunnataan ja ladataan Opilaat Lehtinen, Hovila ja Viitanen Raimo

Ensijaosta

Pyllkönen Seppo, 29. 5. -36, mainospiirtäjä, Helsinki
Joukkueen taiteilija. Yllätti itsensä ja kouluttajansa hiihtosuorituksellaan. Oli ilmeensä usein sen laatuinen, että tuli kuuluisaksi lause: "Oppilas Pyllkönen, alkää olko niin happaman näköinen."

Railo Heikki, 21. 9. -34, dipl. ins., Helsinki
Pieni ja pippurinen, terävä kuin partaveitsi. Aiheutti kysymyksillään koulutajille harmaita hiuksia. "Ääni kuulu, mutta miestä ei näy missään".

Antti Lauri Kaar'o, 22. 7. -39, oppila
atonasentaja hän siviilissä on, mutt' ilittelee myös hyvin toimet Krh:n. Hän on paikallaan on aina, eikä vastinta paljon paina. Hän kestänyt on ki vaivat ja kuuluu myös niihin, ensimmäisessä jaossa korpinnauivat.

Antti Kalevi, 6. 5. -40, maanmittelija, Järvenpää
Tässä "tuoksui" ja makasi. Neulussa palelsi. Siviilissä maastos pakersi. Maasta se pienikin

Antti, 9. 2. -36, optikko,
...inen tanssin ystävä, joka käytti tarkkaan iltalomansa ja nukkui muut vapaa-aikansa.

Savolainen Pertti Johannes, tonapumies, Helsinki
Kova kundi stadista, joka suuria suksimenetyksiä, ei pi skimpaamaan. Uskollisu vai erikoisuuden tavoittelutään iltalomaa koulusta! S hän te ylioppilaat ja insin kuinkas me tavalliset duuna

ini Birger, 26. 11. -39, vahtinlsinki
Stadin kundi, jolle puulajien oli vaikeaa. Sai lupauksen korätä loistavan konepistoolin kästuksensa ansiosta, mutta saanvät ensimmäisessä jaossa. Posjolle komentaminen ilmeisest helppoa. "Turhat pulinat pois Ylihuutnantti!"

Suominen Veikko Kalervo, 8. 10. -39, seppä, Raisio
Mies, joka osasi antaa opinnoille Käytti mahdollisimman paljon iltalavuoteessa väitti nähneensä j myös siviiliunina. Järkevä ja hyvä toinen, ei laiska, vaan mieluummin keran puoleinen.

Ylikojola Antti, 25. 3. -39, ylioppilas, Tikkurila
Mies hiljainen ja rauhallinen, vaikkoskus vähän "soitteli". Muistutti Mlerii silmälasistaan. "Pingoitti" jämä ensimmäisellä puolikurssilla. Kaikinpuolin hyvä mies.

II Krh-joukkue

Auramaa Juhani, 16. 3. -39, maanviljelijä, Oripää

"Voi jusupliut, johan tuli mies, on karvainen eikä käyrästäkään tiedä mitään". Kaiken lisäksi syö enemmän kuin Enemmän

Hiihdon ja aliupseerikurssin yhdistäminen Porin prikaatin tiedustelukomppaniassa

Olen **Juho Kauhajärvi** ja olen kotoisin Kauhajoelta. Harrastan ampumahiihtoa SM-tasolla ja suoritan varusmiespalvelusta Porin prikaatissa Niinisalossa. Astuin palvelukseen 8.7.2019. Minut määrättiin palvelemaan tiedustelukomppaniaan. Tiedustelukomppaniaan sijoitetaan yleensä kaikki urheilijat, jotka aloittavat palveluksensa Niinisalossa. Odotin palveluksen alkua odottavaisin ja jännittynein mielin, kuten varmaan suurin osa palvelukseen astuvista. Mietin vielä viime hetkillä palveluspaikan muutoshakemuksen laatimista Kainuun prikaattiin parempien harjoittelumahdollisuuksien toiveissa. Päädyin kuitenkin lopulta lähellä Kauhajokea sijaitsevaan Porin prikaatin Niinisalon varuskuntaan. Jälkikäteen

mietittynä tämä osoittautui hyväksi valinnaksi.

Tiedustelukomppaniassa palveluksen ja urheilun yhdistäminen on onnistunut hyvin. Varsinkin sotilasurheilulajien, kuten hiihdon tai ampumahiihdon, harrastamista tuetaan monella tapaa. Tiedustelukomppaniassa kannustetaan urheilemaan paljon, sillä tiedustelutehtävissä tarvitaan kovaa fyysistä kuntoa. Henkilökunta yksikössä on urheiluhenkisiä ja he järjestävät paljon liikuntakoulutusta. He myös mahdollistavat omien harjoitusten tekemisen ja henkilökohtaisiin ki-soihin osallistumisen.

Harjoittelumahdollisuudet ovat yleensä palveluksen jälkeen, klo 16 alkaen. Palveluksen sallimissa puitteissa on mahdollista suorittaa myös aamu-

harjoitus. Kun ohjelmassa on ollut tärkeitä oppitunteja tai harjoituksia, on urheiluharjoittelusta nipistetty. Ongelmatilanteissa olen pystynyt neuvottelemaan henkilökunnan kanssa, kuinka palvelus ja myös urheiluun liittyvät harjoitukset saadaan suoritettua. Tämän ansiosta minäkin olen pystynyt ylentymään alikersantiksi monista harjoitusvapaista huolimatta. Kasarmiviikoilla osallistuin aamu- ja iltapäivällä normaalisti palvelukseen ja päivän päätteeksi pystyin tekemään oman harjoituksen. Kun yksiköllä oli taistelu- ja ampumaharjoituksia, niin urheilu unohdettiin hetkeksi aikaa, ja keskityttiin taistelu- ja ampumaharjoituksien onnistuneeseen toteutukseen. Porin prikaati järjestää myös omia valmennusleirejä, joilla pääsin harjoittelemaan paljon isolla porukalla. Näillä leireillä keskityttiin yleensä harjoittelemaan Puolustusvoimien omiin SM-kisoihin, joihin kuuluu muun muassa suunnistus, partiosuunnistus, ampumahiihto sekä parhiihto.

Kun aliupseerikurssi alkoi, tuli lisää tärkeitä tehtäviä ja uusia opittavia asioita. Tämän takia palvelukseen piti keskittyä entistä enemmän ja urheiluharjoittelu jäi hieman vähemmälle. Aliupseerikurssilla oli kuitenkin edelleen mahdollisuus käydä tekemässä omia harjoituksia iltapäivällä. Itse palvelus oli paljon raskaampaa, mutta myös mielenkiintoisempaa kuin odotin. Kurssilla oli paljon teoriaopiskelua, joten oli mukava lähteä pitkän teoriapainotteisen päivän jälkeen treenaamaan kavereiden kanssa ulkoilmaan. Kurssilla oli myös käytännön harjoittelua, jolloin harjoiteltiin uusia taitoja maastossa. Raskaimpia päiviä olivat ne, kun päivä vietettiin kurssin kanssa ulkona ja illalla piti jaksaa lähteä tekemään oma harjoitus. Aliupseerikurssilla päivät olivat raskampia kuin alokaskaudella, joten piti seurata tarkasti, että sai tarpeeksi lepoa.

Aliupseerikurssilla oli useampi taisteluharjoitus, jolloin urheilun sai unohtaa hetkeksi ja keskityttiin vain uusien asioiden oppimiseen. Harjoitukset olivat raskaita niin fyysisesti kuin henkisesti. Vaikka harjoituksissa nukkuttiin vähän ja liikuttiin jalan paljon, jäi niistä hyviä ja opettavia muistoja. Harjoituksista selvittiin aina kurssitovereiden kanssa, kun tehtiin hommat yhdessä hyvällä yhteishengellä. Huumori pelasi suurta roolia metsässä.

Minusta aliupseerikurssi oli mukavaa aikaa varusmiespalveluksessa. Kaikki olivat motivoituneita tekemään ja oppimaan sekä aidosti kiinnostuneita. Kurssilla teimme myös yhdessä paljon, joka lisäsi yhteishenkeä. Kurssilla oli kova kilpailuhenki, jonka seurauksena oli aina pieniä kilpailuja, joissa väännettiin paremmuudesta hyvässä hengessä. Kurssin aikana oli paljon ampumakoulutusta, joka oli eniten minun mieleeni, ja se oli myös hyvää treeniä omaan lajiini. Pitkät marssit ja siirtymäharjoituksetkin olivat raskaita, mutta ne kannatti ottaa harjoituksen kannalta.

Alokaskaudella osallistuin partiosuunnistuksen SM-kisoihin. Voitimme joukkueeni kanssa B-sarjan pronssia. Tiedustelukomppanian joukkueella voitimme myös Tapanin malja -kilpailun syksyllä.

Mielestäni Niinisalon varuskunnassa sijaitsevassa tiedustelukomppaniassa on onnistuttu yhdistämään hyvin urheilu ja palveluksen suorittaminen. Urheilijan on mahdollistettu yhdistämään urheilu SM-tasolla samaan aikaan palveluksen kanssa. Varusmiespalveluksen ja urheilun yhdistäminen on kuitenkin haastava kombinaatio, mutta palvelus ei kuitenkaan kestä vuotta pidempään, joten pitkässä juoksussa siitä ei ole suurempaa haittaa. Minä olen saanut paljon kokemuksia varusmiespalveluksestani ja hyviä uusia kavereita alokaskaudelta ja aliupseerikurssilta.

Olen saanut hyviä kavereita myös Puolustusvoimien valmennusryhmistä. Tämän ansiosta palveluksen aikana ei ole tarvinnut treenata yksin. Aina on löytynyt harjoittelukavereita, jotka harrastavat myös hiihtoa tai ampuamahiihtoa. Niinisalossa on hyvät harjoitusmahdollisuudet. Varuskunnassa on hyvä kuntosali, ja lyhyen matkan päässä on Hämeenkaan laajat lenkikimaastot. Olen käynyt harjoittelemassa Kuninkaanlähteen ampumahiihtostadionilla, sekä Jämin hyvissä harjumaastoissa sekä hiihtotunnelissa. Talvikaudella olen harjoitellut paljon Kankaanpään ensilumenladulla ja Jämin hiihtotunnelissa, koska talvi on ollut huonoluminen.

Aliupseerikurssi antoi minulle hyvän haasteen ja paljon hyviä muistoja. Jos harrastat hiihtourheilua, niin suosittelen tiedustelukomppaniaa. Aliupseerikurssin suorittaminen onnistuu urheilun lisäksi. Tiedustelukomppanian ovat kaikki urheilijat tervetulleita.

Tiedustelukomppanian päällikön kommentti

Urheilun ja varusmiespalveluksen yhdistäminen

Tiedustelukomppaniassa palvelilta varusmiehiltä vaaditaan hyvää fyysistä ja henkistä kuntoa. Tästä syystä urheilu - palveluksen ehdoilla toteutettuna - tukee varusmiespalveluksen suorittamista. Menestyksellä urheilu kansallisella tasolla sekä varusmiespalveluksen suorittaminen kiitettävästi tai jopa erinomaisesti on mahdollista. Toki, tämä edellyttää suunnittelua ja joustavuutta urheilijalta, valmennukselta sekä yksiköltä.

Tiedustelukomppaniassa palveliva henkilökunta tukee urheiluharrastusta ja osa heistä kilpailee esimerkiksi sotilas 5-ottelussa kansallisella ja kansainvälisellä tasolla. Kuten varusmiestenkin kohdalla, palveluksen ja kilpaurheilun yhdistäminen on haastavaa, mutta mahdollista.

Sotilaalle urheilun ensisijaisen merkityksen voidaan katsoa syntyvän toimintakyvyn kehittämisestä. Juuri tästä syystä urheilua eri tasoilla tuetaan ja siihen kannustetaan tiedustelukomppaniassa sekä varusmiehiä että henkilökuntaa.

Tiedustelukomppanian päällikkö
Kapteeni Oula Kähkönen

Intti tutuksi naisille -kurssi sisälsi luonnollisesti maastomarsin.

Talvihuovi20 toi uudistuneen MPK:n prikaatiin

Maanpuolustuskoulutusyhdistyksen (MPK) Lounais-Suomen maanpuolustuspiirin Talvihuovi20 -harjoitus järjestettiin Porin prikaatissa Säkylässä 7.–9. helmikuuta. Viikonlopun vahvoja teemoja olivat sotilaallisia valmiuksia palveleva koulutus sekä varautumis- ja turvallisuuskoulutus. Harjoitukseen osallistui kaikkiaan noin 150 vapaaehtoista maanpuolustajaa. Talvihuovi20 oli MPK Lounais-Suomen ensimmäinen "superviikonloppu" vuoden alusta uuden asennon ottaneen MPK:n puitteissa. Harjoituksen johtajana toimi luutnantti (res) **Elisa Suomi-Kuusela**.

Tulevat naissotilaat täynnä tarmoa ja tiedonjanoa

Intti tutuksi naisille -kurssin osallistujat olivat vahvasti motivoitunut ja

tulevaisuuteen katsova joukko. Suurimmalla osalla oli jo päätös tehtynä hakeutumisesta naisten vapaaehtoiseen asepalvelukseen ja palvelukseenastumismääräyskin takataskussa. Viikonlopun aikana päästiin kokemaan mm. maastomarssi, puolijoukkueteltan pystytys sekä aseenkäsittelyä ja otettiin ennakkotuntumaa sotilaselämän arkeen ja perusteisiin.

Varsinaisen koulutuksen lisäksi viikonlopun mittaan oli mahdollisuus kysyä kouluttajana toimineilta asepalveluksensa jo suorittaneilta naisilta kaikesta asepalvelukseen liittyvästä. Kurssilaisen tiedonjanoa kertoi se, että koulutuspäivän päätteeksi lauantaille aikataulutetun asepalvelusta koskeneen kyselytunnin keskustelu oli erittäin vilkasta ja moni jäi vielä hyväksi aikaa "virallisen" kyselytunnin jälkeen luokkaan haastattelemaan kouluttajia.

Oman asepalveluksensa kauemman aikaa sitten suorittaneen näkökulmasta syntyy luontevasti johtopäätös, että Intti tutuksi -kurssin käyminen laskee ensimmäisiin palvelusviikkoihin liittyvää jännitystä ja tätä kautta edistää asioiden oppimista, koska varusteet, termit ja käytännöt ympärillä eivät ole täysin vieraita.

Intti tutuksi naisille -kurssit lukeutuvat MPK:n sotilaallisia valmiuksia palvelevaan koulutukseen, joka on avointa reserviläisille ja 18 vuotta täyttäneille Suomen kansalaisille.

Analogista ja digitaalista varautumista

Talvihuovissa päästiin sotilaallisten valmiuksien lisäksi oppimaan kaikille kansalaisille tärkeitä varautumisen ja turvallisuuden taitoja omilla kursseillaan. Kyberturvallisuuden peruskurssi antoi osallistujilleen päivitetyn ja jäsennetyn kuvan kyberturvallisuuden ja -uhkien maailmasta. Turvallisen salasanan vaatimukset sekä älypuhelimien ja tietokoneen pitäminen päivitettyinä tulivat koulutetuiksi. Kurssilaiset pääsivät testaamaan osaamistaan koulutusrassteilla sekä pohtimaan tietoturva-uhkien maailmaa viikonlopun mittaan syvälli-

semminikin. Aiheesta kiinnostuneilla on mahdollisuus jatkaa oppimispolulla MPK:n kyberturvallisuuden jatko- ja erikoiskursseille.

Maanpuolustusnaisten liiton aktiivien organisoimalla Arjen turvallisuus-kurssilla kouluttauduttiin laaja-alaisesti. Kurssin ohjelmaan kuului luonnollisesti ensiapukoulutusta. Prikaatin pelastushenkilöstön vetämässä alkusammutuskoulutuksessa puolestaan päästiin harjoittelemaan alkavan palon taltuttamista sekä käsiammuttimella että sammutuspeitteellä. Liikenneturvallisuuuskoulutuksesta vastasivat varusmiesten parissa tehdystä liikennevalistustyöstä tunnetut Autojoukkojen Turun killan aktiivit. Törmäysvaa'an osoittaman liike-energian myötä jokaiselle hahmottui vahvat perusteet turvavyön käytölle. Killan aktiivit tarjosivat lisäksi mm. käytännön oppia siitä, miten katsotaan öljyt, jarrunesteet ja muut ajoneuvon lähtötarkastuksen asiat.

Viikonlopun päätteeksi Säkylästä lähti tyytyväinen joukko vapaaehtoisia, joista näkyi päällepäin, että kurssit tarjosivat sitä, mitä oli tultu hakemaan.

Markku Laine Autojoukkojen Turun killasta koulutti, miten ajoneuvosta tarkistetaan öljyt ja jarrunesteet.

Alkusammutus käsiammuttimella käy ripeästi kun tietää mitä tekee.

Puolijoukkueteltan pystytystä harjoiteltiin ensin päivänvalossa. Kouluttajana Naissotilaista tuttu Pirita Ylermä.

*Harjusunisiipi-
koiras j kissan-
kypälällä*

Harjusunisiipi liihottaa yhä Säkylässä

Teksti: Esa-Pekka Avela
Kuvat: Esa Kankaanpää

Suomessa äärimmäisen uhanalais-
seksi luokiteltu pieni päiväper-
honen, harjusunisiipi sinnittelee
Porin prikaatin ansiosta edelleen
maassamme. Lajin turvapaikkana ovat
olleet vuodesta toiseen joukko-osaston
harjoitusalueet Säkylänharjulla.

- Kanta vaihtelee vuosittain ja sääoloil-
la on iso merkitys niin laskenta-aikana
kuin talvehtimisenkin suhteen. Kan-
ta on kuitenkin säilynyt toistaiseksi,
kertoi erikoissuunnittelija **Johanna
Ruusunen** Metsähallituksen rannikon
luontopalveluista.

Harjusunisiivelle puolustusvoimien har-
joitustoiminta Säkylänharjulla on ollut
elintärkeää. Harjoitukset ovat pitäneet
perhosen esiintymisalueet lajin vaati-
malla tavalla avoimina ja taanneet per-

hosen toukan ravintokasvin, kangasa-
juruohon säilymisen näillä alueilla.

Harjusunisiipi ei ole koskaan ollut kovin
yleinen Suomessa, mutta sitä tiedetään
esiintyneen noin 20 harjualueella Ete-
lä- ja Keski-Suomessa. Useimmilta näis-
tä paikoista perhonen katosi 1970- ja
1980-luvulla lähinnä maaston umpeen-
kasvun vuoksi.

Säkylänharjulta harjusunisiipi löydettiin
jo vuonna 1940. Lajin kadottua maam-
me muilta tunnetuilta esiintymisalu-
eilta 1980-luvun puoliväliin mennessä
Säkylän esiintymä oli Pohjoismaiden
ainoa, kunnes Alastarolta löydettiin
toinen esiintymä vuoden 2013 kesällä.
Vuonna 1990 Säkylänharjun kannaksi
arvioitiin lähes 900 yksilöä ja vuonna
2015 800-1100 yksilöä. Vuoden 2018

kesällä ja viime kesänä alueilla havait-
tiin vain noin sata yksilöä, mikä herät-
tää huolta.

Raivaukset tukena

Harjusunisiiven esiintymistä on seurat-
tu Säkylänharjulla vuosittain vuodesta
1996. Kanta notkahti vuonna 1998,
mutta vahvistui sen jälkeen tehostettu-
jen elinympäristön hoitotoimien tuke-
mana.

Säkylänharjun perhosten elinoloja
on pyritty turvaamaan muun muassa
raivaamalla taimia, varpuja ja jäkäliä
käsityönä sekä kulottamalla maastoa.
Esiintymisalueita hoidettiin ensimmäi-
sen kerran vuonna 1993 Porin prikaatin
ja WWF:n yhteistyönä. Vuodesta 2004
hoitotoimista on vastannut Metsähalli-
tus.

Noin viiden viime vuoden aikana har-
jun paahdealueita on hoidettu vuosit-
tain kesän ammutataukojen aikana.
Käsityövaltaista tekemistä on helpotta-
nut Käyrän avovankilan työvoima.

- Tulevana kesänä on tarkoitus jatkaa
töitä, eli paahderinteen, Klopín ja har-
jutien reunojen hoitoa. Mielenkiintoi-
seksi paahdealueeksi on osoittautunut
Riittiön monttu eli vanha soranottoalue
ampuma-alueen takana rinteessä, Jo-
hanna Ruusunen selvittää.

Työtä on viime vuosina tehty osana
ensi kesänä päättyvää valtakunnallista
Paahde-Life-hanketta. Sen aikana teh-
tiin harvennushakkuuna entistä paah-
teisempaa aluetta Porsaanharjun etelä-
rinteeseen.

- Kokeilu osoitti alueen haastavuuden.
Paikoin on noussut metsälauhaa ja
muuta heinäkasveja, jotka eivät ole toi-
vottuja paahdealueella. Hakkuu toimi
toisaalta myös maiseman avaamisena.
Harjusunisiiven säilymistä Suomessa on
pyritty turvaamaan myös siirtoistutuk-
silla. Vuonna 1994 perhosia siirrettiin
Säkylästä lajin vanhaan esiintymispaik-
kaan Ruokolahdelle, mutta kanta säilyi
siellä ainoastaan kaksi vuotta.

Vuonna 2016 Säkylästä vietiin 20 naa-
rasta ja kymmenen koirasta Komion
luonnonsuojelualueelle Lopelle, Ete-
lä-Hämeeseen. Vuoden 2018 kesällä
siellä tavattiin vain neljä yksilöä, mutta
toiveita siirtoistutuksen onnistumisesta
ei ole vielä haudattu, sillä viime kesänä
alueella havaittiin kymmenen yksilöä.
Seuranta pyritään jatkamaan ensi ke-
sänäkin.

Harvinainen ja kallis

Joidenkin arvioiden mukaan harjusiniisi on jopa Suomen harvinaisin päiväperhonen. Isokultasiiven ohella se on joka tapauksessa kallein. Kummankin lajin yksilön tuhoamisesta määritelty ohjeellinen korvausarvo on 1682 euroa. Harjusiniisi on hyvin paikkauskolliinen. Aikuinen perhonen elää vain noin kaksi viikkoa ja sen lisääntymismenestys riippuu paljolti lentoajan säistä. Sateella se kyhjöttää kasviston suojassa eikä voi pariutua.

Naaras munii kangasajuruohon kukintoihin parhaimmillaan jopa sata mu-

naa. Toukat kuoriutuvat noin viikon kuluttua muninnasta ja kehittyvät kangasajuruohon kukkia ja siemeniä syöden täysikasvuisiksi noin kuu-

kaudessa. Toukat koteloituvat keväällä. Aikuiset perhoset kuoriutuvat parin viikon kotelovaiheen jälkeen. Suomessa lentää kesällä vain yksi sukupolvi, mutta Keski-Euroopassa kehittyä kesän aikana vielä toinenkin.

Harjusiniisin levinneisyysalue ulottuu Keski-Euroopasta pitkälle Aasiaan. Suomen lähialueilla lajia tavataan Karjalassa ja Virossa.

Harjusiniisi-
naaras ja
ammus

Parittelevat harjusiniisivet
kangasajuruoholla.

Harjusiniisi *Scolitantides vicrama*

Koko: Pieni. Naaras keskimäärin hieman koirasta kookkaampi. Siipien kärkiväli 19-26 millimetriä.

Väritys: Koiralla kirkkaansininen siipien yläpinta ja siivissä kapea, siipisuonten mukaan aaltoileva, musta reunus.

Naaraalla ruskea siipien yläpinta, mutta taka- ja etusiipien tyvessä on sinistä ja etusiivissä leveä, ruskeanvioletti reunus.

Molemmilla etusiipien keskellä musta, puolikuun muotoinen täplä ja heikosti erottuva täplä takasiivissä.

Molemmilla vaaleanharmaa siipien alapinta, jossa on mustia ja takasiipien reunassa myös oranssinpunaista täpliä.

Lentoaika: Yksi sukupolvi kesäkuun alusta heinäkuun alkuun.

Talvehtimismuoto: Toukka.

Toukan ravintokasvi: Kangasajuruoho.

Elinympäristö: Avoin tai puoliavoin, kuiva ja paahteinen hiekkaharjun etelärinne, joka ei ole kokonaan kasvillisuuden peittämä.

Uhanalaisuus: Euroopassa silmälapidettava. Suomessa äärimmäisen uhanalainen.

Rauhoitus: Rauhoitettu Suomessa luonnonsuojelulailla vuodesta 1989. Yksittäisen perhosen ohjeellinen korvausarvo 1 682 euroa.

Harjusiniisiinaaras

Munkkisirkus

Teksti ja kuvat: Sija Heiska

Petra viimeistelee kinuskimunkkeja.

Riikka valmistaa viineritaikinaa. Rasvaa mukaan ja sitten käännetään ja kaulitaan.

Usein sotilaskodin toimintaa esitellessä saa vastata kysymykseen: "Mistä sotilaskodin munkit tulevat?" Ylpeänä voi vastata, että tuotteet tulevat sotilaskodin omasta leipomosta. Sotilaskodin leipurit **Petra** ja **Riikka** valmistavat kaikki myytävät leipomotuotteet ruisleipää ja joitain valmist tuotteita lukuun ottamatta.

Leipureiden päivä alkaa kello kuusi. Taikinavuorossa oleva leipuri alkaa punnita aineita ensimmäistä munkkitaikinaa varten ja paistovuorossa oleva aloittaa edellisenä päivänä valmiiksi tehtyjen munkkitaikinaiden paiston. Ensimmäisestä taikinasta valmistetaan 70 possumunkkia, sillä niiden valmistuminen vie vähän enemmän aikaa. Possujen jalat kun vaativat vähän käsityötä.

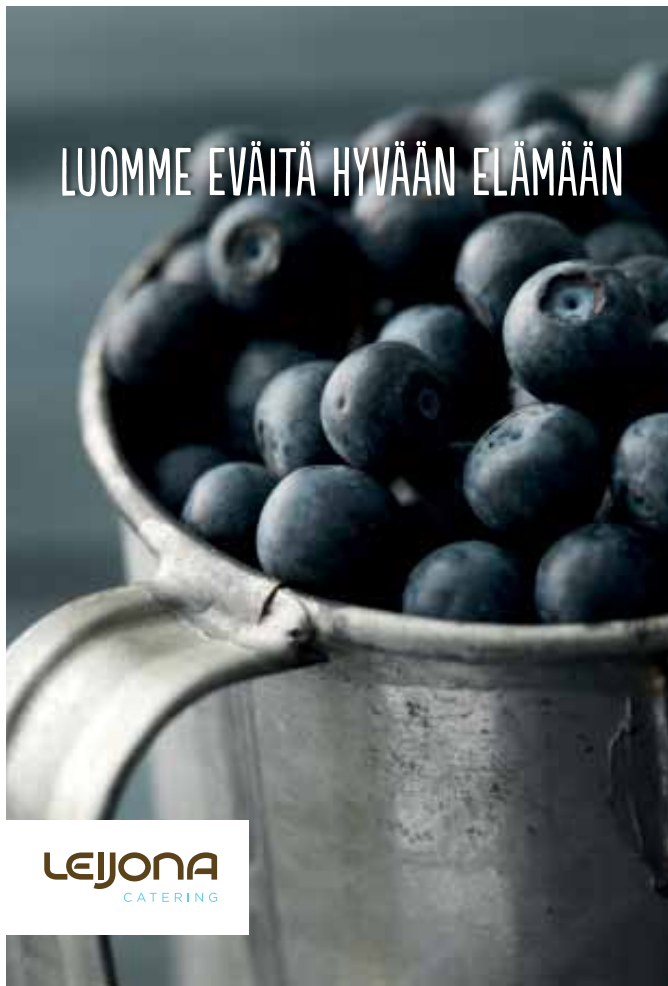
Vuorovastaavan tultua töihin käydään läpi päivän menekiennuste ja sen mukaan jatketaan töitä. Aikamoista jonglöörin taitoa leipomotyöskentely vaatii. Sekä taikinavuorossa, että paistovuorossa on meneillään yhtä aikaa monta eri asiaa. Kun yksi taikina pyörii koneessa, toinen lepää ja kolmatta leivotaan. Tai tuotteita on nostatuskaapissa, viimeistelyssä ja uunissa. Ensikertalainen leipomossa olisi hetken enemmän kuin ymmällään, ennen kuin rutiiniin tottuu ja oppii miten kauan eri asiat vaativat aikaa. Vaikka leipomotöitä olisi tehnyt vuosia, täytyy silti muistaa koko ajan, mitä on tekemässä.

Taikinoita ei vaivata käsivoimin tai käsitellä kaulimella. Koneet helpottavat, nopeuttavat ja keventävät työtä. Munkit paistuvat omassa rasvakeittimessään automaattisesti, vain peltejä vaihdetaan. Kypsät munkit nousevat koneesta automaattisesti ja paistamattomat laskevat sisään. Kerralla paistuu 45 rinkiä- tai pomadamunkin erä ja puolessa tunnissa valmiina on noin 500 munkkia. Keittimessä on 110 kg rasvaa, jossa munkit paistuvat. Keitin toimii automaattisesti, mutta sen kanssa työskennellessä on muistettava kiireessäkin työturvallisuus. Kuumaa rasvaa pitää kunnioida.

Leipomotyöskentelyssä mietitään kuluvaan päivää, mutta samalla otetaan huomioon ja valmistellaan seuraavaa päivää. Jopa seuraavaa viikkoa mietitään, jos siellä on tulossa jotain erityistä. Pakastimessa on tehtynä aina jonkin verran valmiita raakapakasteita. Näin saadaan munkit ja sämpylät tarjolle, vaikka jotain yllättävää tapahtuisi leipomopäivässä. Kaikki sotilaskotityöntekijät ovat saaneet koulutuksen tuotteiden paistamiseen sekä peruskoulutuksen taikinan tekoon.

Leipomon tuotteista varusmiesten suosikkeja tällä erää ovat makeista tuotteista rinkiämunkki ja possu. Makeat suosikit vaihtelevat saapumiserien mukaan. 1/20 saapumiserän suosikki on rinkiämunkki, seuraavan suosikki voi olla vaikka suklaamunkki. Suolaisten tuotteiden kärkipaikalla on perinteinen pyöreä sämpylä. Pitkän sämpylän suosikki on rosvopaistisämpylä. Uutena myyvänä suolaisena herkkuna on lohibelgel. Kaikkiaan makeiden tuotteiden menekki on vähentynyt ja suolaisten lisääntynyt. Varusmiehet ovat hinta-, laatu- ja terveystietoisia asiakkaita, jotka antavat palautetta tuotteista ja niiden hinnoista. Palautelaatikosta löytyy lisäksi henkilökunnan ja siviilien antamaa palautetta. Kaikki palautteet käsitellään henkilökunnan palaverissa. Palautteita sekä kehitysideoita otetaan mielellään vastaan. Leipurit tekevät työtään asiakkaiden palvelemiseksi.

LUOMME EVÄITÄ HYVÄÄN ELÄMÄÄN

LEIJONA
CATERING

Helpotamme yrityksen arkea.
Polttoaineista rakennustarvikkeisiin
ja kokouskattauksista hotelliöihin.

Ota yhteyttä yhteistyöstä ja vapaista toimitiloista,
p. 044 725 1888 tai jussi.viitanen@sok.fi
Lisätiedot: s-kanava.fi/satakunta

Muista myös maksuton S-Business.
Se kuititon yrityskortti.

SATAKUNTA
Satakunnan Osuuskauppa

s-business.fi

Senaatti
Teemme tilaa onnistumiselle

Senaatti-kiinteistöt
www.senaatti.fi

Arto Arvosen työhuoneessa riittää rekvisiittaa ja asearsenaa-liakin: kädessä on "Porilaisten marssi" -taulu ja oikealla m.m. kevytsinko kertomassa, että pst-sotureita ollaan.

nut "tyhjästä" legendaarinen **Oskari Heikkilä**. Liikettä johti Arton harjoittelija-aikana tuleva kauppaneuvos Risto Heinonen, joka oli isänmaan mies "henkeen ja vereen". Muun ohella hän auttoi erittäin mittavasti Loimaan seudun sotaveteraaniiyhdistystäkin.

Tulevaa liike-elämään Arto satsasi käymällä ensin 2-vuotisen kauppakoulun ja sitten sen päälle 2-kaksivuotisen kauppaopiston Loimaalla. Sitten koitinkin armeija-aika, joka alkoi 15. heinäkuuta 1965 Porin Prikaatin 1. pataljoonan Panssarintorjuntakomppaniassa Turun kasarmilla. Silloin oli käytössä etukäteen kuukauden säästöloma ennen palvelukseenastumista kotikonnuilla. Siihen aikaan palvelus alkoi normaalisti joko helmikuun, kesäkuun tai lokakuun puolivälissä.

Syksyllä tuli aika siirtyä aliupseerikouluun, joka oli muuttanut jo ensimmäisenä Säskylän Huovinrinteelle vuonna 1963. AUK sujui Artolta hyvin ja hänet komennettiinkin Reserviupseerikouluun Haminaan. Sielläkin hän menestyi kuten palvelus RUK:n jälkeen omassa perusyksikössä osoittaa: ennen kotiuttamista hänelle tarjottiin mahdollisuutta jäädä komppaniaan palvelukseen niin sanottuna kesäväenrikinä.

Alokasajalta ja muutoinkin Turun ajoilta on erityisesti jäänyt mieleen komppaniamme vääpeli, sotilasmestari **Niilo "NIPA" Nikkanen**, joka minun arvioni mukaan oli sen kuuluisan termin "vääpeli on komppanian äiti!" mukainen esimies. Mieleen on jäänyt myös pst-miesten kouluttajista mm. **Voutilainen** ja **Veijo "SYÖKSY" Koskinen**. Meitä pidettiin liikkeessä totta tosiaan: reservialiupseerikurssi Huovinrinteellä oli fyysisesti tosi rankkaa, kun metsässä painettiin sinkojen kanssa.

RUK oli tietysti erittäin opettava vaihe sotilastaitojen oppimisen kannalta ja kaikkineen hyvin miellyttävä

"Kaikki rehellinen työ on isänmaan puolustusta, onpa kyse arkisesta työelämästä tai varsinaisesta sotilaallisesta maanpuolustuksesta", sopii todella hyvin loimaalaissyntyisen ja nykyisen kauniislaisen kiltaveljemme, kauppaneuvos **Arto Arvosen**, 76, tunnuslauseeksi!

Nykyään – valitettavasti ! – terve isänmaallisuus helposti sekoitetaan epäterveen nationalismiin syövereihin; se terve isänmaallisuus, joka on nostanut Suomen "Euroopan takapajulasta" Euroopan eturiviin tarkoittaa sitä, että ollaan valmiita paitsi puolustamaan

isänmaata sotilaallisesti, niin rauhan aikana tehdään työtä parhaan kykymme mukaan!

Energisyys ja päämäärätietoisuus ovat Artolle hyvin luonteenomaisia erityispiirteitä. Niistä taitaa juontaa hänen elämänuransakin valinta: jo nelivuotiaana poikasena hän leikki kesällä kaverinsa kanssa kauppaa, jossa tavaroita olivat kivet ja maksuvälineiksi valikoituivat puiden lehdet.

Hän pohjusteli kauppiasuraansa Loimaalla jo 16-vuotiaana nuorukaisena kesäharjoittelijana rautaosastolla Oskari Heikkilä OY:ssä, jonka oli luo-

Kauppaneuvos Arto Arvosen periaate:

”Kaikki rehellinen työ on isänmaan puolustusta”

Teksti ja kuvat: Kari Nummila

kokemus. Siellä vallitsi todella hieno henkinen ilmapiiri kaiken aikaa ja kouluttajamme, kadettiupseerit kohtelivat meitä asiallisesti.

Asevelvollisuuden suorittaminen ja sotilasvala sitoivat minut tietysti lopullisesti voimakkaasti maanpuolustajaksi sekä vahvistivat muutoinkin maanpuolustushenkeäni. Niitä pitää ja kannattaa vaalia. Maanpuolustushenki oli syntynyt jo omalla tavallaan syntymäkodissani, kun isäni palveli viime sodissa yhteensä viisi ja puoli vuotta. Erityisesti tulee mieleen loimaalaisten pataljoonan, Jalkaväkirykmentti 35:n (JR35) III pataljoonan taistelu kesällä 1944 Talin-Ihantalan tulimyrskyssä Viipurin lähellä. Sehän on kaikkien aikojen suurin pohjoismaainen taistelu, jossa Suomi onnistui pysäyttämään Neuvostoliiton joukot. Se oli Suomen kohtalon kannalta aivan erityisen merkittävä tapahtuma, Arto kertoo.

Hyökkäysvaiheessa 1941 kesällä loimaalaisten joukko-osaston, JR35/III:n komentaja oli meille PORILAISILLE tärkeä ja kunnioitettava jääkärieverstiluutnantti **Viljo ”Puujalkaritari” Laakso**, joka kuitenkin astui jalkaväkimiinaan menettäen toisen jalkansa puolissäareen saakka jo elokuussa. Sen jälkeen hän palveli mm. koulutuskeskuksessa ja Turun suojeluskuntapiirissä, mutta kenraali **”Kylmä-Kalle” Heiskanen** kutsui Laakson mukaan vielä Lapin sotaan 1944 syksyllä. Laakso on meille, nykyisille ja entisille loimaalaisille suuri sankari eikä suinkaan aiheeta. Hän johti Loimaan seudun miehiä myös Talvisodassa Summan lohkolle Jalkaväkirykmentti 13:n III pataljoonan komentajana.

Laakso nähtiin usein etulinjassa ja jopa mukana tiedusteluretkillä vihollisen puolella. Laaksolle myönnettiin aikanaan I luokan Vapaudenristi sekä viimeinen Mannerheim -risti n:o 191

kolmannen esityskerran jälkeen; kun edelliset kerrat eivät tuottaneet tulosta, kenraali Paavo Talvela puuttui peliin v. 1945. Muun ohella Laakson tuloksellisen johtaminen helmikuussa 1940 oli tärkein peruste. Laakso oli myös PORILAINEN, sillä hän toimi arvostettuna kouluttajana, Konekiväärikomppanian päällikkönä Porin Rykmentissä 1933 – 1939. Aiemmin siviilissä ollessaan hän toimi Loimaalla/Mellilässä mylly-yrittäjänä sekä välirauhan aikana Loimaan, Mellilän ja Metsämaan suojeluskuntien muodostaman alueen aluepäällikkönä. Laakso (1895 – 1950) menehtyi verenmyrkytykseen hoitovirheen takia.

Laakso on sikäläkin legendaarinen sotilas, että hän johti ensimmäistä operaatiota, jolla alettiin riisua venäläisiä sotilaita aseista Laihialla jo 28.1.1918.

Siviilielämä ja kaupallinen ura kutsuivat Artoa ja hän jatkoi Jollaksen opistoon Helsinkiin. Jollas on sok:laisen osuuskauppaliikkeen instituutti, jossa siis valmennetaan tämän kaupparyhmän johtoväkeä. Siellä hän opiskelun jälkeen työskentelikin vielä useita vuosia, ennen kuin siirtyi Some-ron osuuskaupan toimitusjohtajaksi ja hallituksen puheenjohtajaksi vuosiksi 1975 – 1978. Sieltä hän jatkoi Saloon SSO-Yhtymän (Salon seudun osuuskauppa) hallituksen puheenjohtajaksi ja toimitusjohtajaksi vuosiksi 1979 – 2002. Konserniin sisältyi runsaat 20 tytäryhtiötä, joiden hallituksen puheenjohtajana hän myös toimi. Arton toimikaudella osuuskaupoilla oli omat, vaikeatkin kautensa, mutta Arton johdolla SSO-yhtymä investoi ja kasvoi valtavasti.

Arvonen on myös HTM-tilintarkastaja, yrityskummi ja hallitusammatilainen, jolle on 30 vuoden aikana kertynytkin yhteensä lähes 100 luottamustehtävää, joista puolet on valtakunnallisia. Mies on pistänyt itsensä likoon

niin varsinaisen leipätyön ohella kuin eläkevuosinaanakin: hallitus- ja hallintoneuvostovuotia on kertynyt liki 400 tilivuotta ja tilintarkastusvuotia saman verran lähinnä hallintojen tarkastajan näkökulmasta katsoen!

Maanpuolustuskurssi oli vaativa ja kiintoisa

Työelämänsä aikana Arto osallistui lähinnä vain oman, Salon seudun reserviupseeriyhdistyksen toimintaan. Tosin kertausharjoitukset ja maanpuolustuskurssit vaativat Artolta poikkeuksellisen paljon; hänelle on kertynyt reservissä peräti 160 harjoitus- ja kurssipäivää.

Arto kiittelee valtakunnallisen maanpuolustuskurssinsa n:o 137 poikkeuksellisen vaativaa, kokonaismaanpuolustuksellista ohjelmaa vuonna 1995. Hänet oli nimetty tämän kurssin isännäksi. Lisäksi Arto on suorittanut aluksi alueellisen maanpuolustuskurssin sotilaspiiritasolla vuonna 1982 sekä valtakunnallisen maanpuolustuskurssin jatko-osan vuonna 2001.

Se oli rankkaa hommaa, kun kuvitteellisesti alkava kriisi kaiken aikaa syveni ja jouduttiin laatimaan esimerkiksi säännöstelysysteemeitä. Minulle tuli kauppa- ja teollisuusministerin tehtävä ja avukseni oli asetettu maatalousministeriö ja liikenneministeriö.

Kiltatyöhön eläkemiehenä

Arto liittyi Porin prikaatin kiltaan vuonna 1980. Kun eläkepäivät koittivat, Arto lähti vahvasti mukaan Porin prikaatin killan työhön ja toimintaan tunnetulla porilaishengellä 2000-luvun alkuvuosina sillä vänrikin ja Porin Rykmentin lipunkantajana Suomen sodassa (1808 – 1809) toimineen **Karl**

Gustav Polvianderin (1788-1876) lausumalla sloganilla "Kunnia-Velvollisuus-Tahto". Polviander vastasi sotatantereella vaikeissa oloissa kysymyksen, kuinka hän jaksaa tehtävässään väkevin sanoin "kuljen eteenpäin, koska minua siihen velvoittavat "Kunnia-Velvollisuus-Tahto".

Arto toimi killan hallituksessa 2003 – 2009 sekä killan valtuuskunnan puheenjohtajana 2011 – 2018 ja on edelleen valtuuskunnan jäsen.

Arto aloitti Maanpuolustuskiltojen liiton säätiön asiamiehenä v. 2000, jolloin sen pääoma oli 200 000 euroa. Kun hän lopetti viime kesänä, säätiön pääoma oli noussut jo lukemiin 580 000 euroa. Porin prikaatin killan osalla siellä on neljä rahastoa, yhteensä noin 35 000 euroa.

Artosta tuli "yhteysupseerikin"

Arton saapumiserän ryhmänjohtajat ovat kaupunkineuvos **Timo Honkalan** johdolla tehneet historiaa killassamme: he lähtivät vuosia asevelvollisuuden suorittamisen jälkeen "kokoamaan joukkoja", eli saivat vuosikymmenien jälkeen koko entisen porukan kasaan. Vuosittain heillä on useitakin kokoontumisia. Sen ohella ollaan aina mukana killan vuosikokouksessa ja vuosijuhlissa sekä omissa "harjoituk-

sisissa"; kyse voi olla vaikka Virttaanharjun paripäiväinen hiihtoleiri tai vaikka ampumatapahtuma Mynämällä. Kokeilaitkin voivat tulla mukaan.

Arto oli aktiivinen AUK:n oppilaskunnassa. Kun me PstK65/2:n ryhmänjohtajaporukka aloimme kokoontua 2006, 40 vuotta siviiliin pääsyn jälkeen, niin Arto avusti meitä pääsemään tutustumaan prikaatiin sisältä päin. Hänellähän oli killan ja tuttavuusien kautta kanavia. Aloimmekin nimittää Artoa "yhteysupseeriksemme". Hän on ollut paljon mukana kanssamme, Timo kertoo.

Nousu reservissä majurin arvoon

Arto nousi reservissä majurin arvoon. Hänelle on myönnetty mm. Suomen Valkoisen ruusun ritarikunnan I luokan Ritarimerkki, Maanpuolustusmitali miekkojen kera, Porilaisristi, Kilta-ansiomitali, Kilta-ansioristi kahhun kera ja Varsinais-Suomen sotaveteraanipiirin hopeinen ansiomerkki ja Sotainvalidien veljesliiton kultainen ansiomerkki. Kiltaveljemme Arto arvostaa erityisesti myös niitä itsenäisyystämme ennen syntyneitä aktivisteja ja itsenäisyysiemme kivuliaassa synnytyksessä itsensä likoon pistäneitä suomalaisia, joiden avulla saatiin torjuttua onnistuessaan meille kohtalok-

kaaksi käyvä vallankumousyritys: hän on mukana niin Jääkäripataljoona 27:n perinneyhdistyksen kuin Vapaussodan perinneliiton Varsinais-Suomen osastoissa.

Suomihan kuului jo v. 1918 maailman demokraattisimpiin valtioihin. Tammikuussa 1918 vallankumousyrityksen alkaessa maassamme oli vielä arviolta 70 000 venäläistä sotilasta. Maan laillisen hallituksen, senaatin joukkojen alkuperäinen tarkoitus oli siis riisua aseista vieraan vallan sotilaat ja tietysti sitten tilanteen muuttuttua kukistaa puhjennut punakapina. Senaatin, maan laillisen hallituksen joukkoihin kuuluivat Saksassa 1915-1917 kulutetut jääkärit, suojeluskunnat ja vuoden 1878 asevelvollisuuslain nojalla riviin kutsutut. Nämä asiat eivät näytä aina kaikilla olevan ihan tiedossa ja selvillä.

Artokin on valmis allekirjoittamaan akateemikko **Eino Jutikkalan** toteamuksen "sen vaikean askeleen, jonka kansakunta otti itsenäisyyden julistuksesta itsenäisyyden varmistamiseen, on Suomen historiassa nimeltään Vapaussota". Tämä nimitys on Puolustusvoimissakin johdonmukaisesti käytössä.

Arto Arvonen johtaa tässä kuvassa vuodelta 2016 puhetta Porin prikaatin killan valtuuskunnassa.

Killan vuosikokous ja -juhla on siirretty koronaviruksen vuoksi ja ne pidetään 19. syyskuuta Huovinrinteellä

Pandemia on sekoittanut suomalaisen yhteiskunnan pahanpäiväisesti viime viikkojen aikana. Näin myös kiltala haluaa hallita riskejä ja siirtää vuosikokouksen otsikon mukaisesti toukokuulta syyskuulle.

Kiltalaiset ovat jälleen saaneet olla tukemassa prikaatia tammikuussa saapuneiden alokkaiden läheistenpäivänä järjestäen erilaista viihdettä alokkaille ja heidän läheisilleen. Myös jäsenhankintaa on hoidettu kaikissa läheistenpäivien tapauksissa ja killan jäsenmäärä oli tammikuun lopulla 1 468 henkilöä. Kiitos erinomaisesta jäsenrekrytoinnista kuuluu Loimaan aktiiviselle triolle, eli Seppo Yli-Nissilälle, Markku Nummijoelle sekä Tauno Rohkimaiselle.

Killan vuosikokous lähestyy ja kutsun Teitä joukolla mukaan osallistumaan ja kuulemaan mielenkiintoista esitelmää Mannerheim-ristin ritari, jääkärieverstiluutnantti Auno Kuirista. Kuiri ansioitui pataljoonankomentajana jo talvisodassa, mutta torjuntataistelut Kannaksella 1944 toivat hänelle ritariristin.

Lauri Hietaniemi on kirjoittanut kirjan Auno Kuirin ja Heikki Mikkolan palveluksia isänmaalle, jossa hän kertoo yksityiskohtaisesti kartanon pojan Heikki Mikkolan ja vävyn Auno Kuirin elämäntarinan. Hietaniemi on tutkijan otteella selvittänyt kahden maamme eturivin rintamakomentajan elämänvaiheet ottaen tarkasteluun kirjeiden sisällön, sotahistorialliset faktat sekä suvulta ja veteraaneilta saadut aineistot ja tiedot. Kirja vastaa kysymykseen, miksi nämä taistelijat nousivat upseereiden kärkeen. Heikki Mikkola yleni jalkaväkipataljoonan apulaiskomentajaksi, esikuntapäälliköksi ja lopulta Laguksen panssaripataljoonan komentajaksi. Auno Kuiri nimitettiin jalkaväen rykmentin komentajaksi sekä Marskin ritari. Vain harvat sotakirjat kuvaavat miestensä mukana taistelevien pataljoonien komentajien aitoja tuntemuksia ja kokemuksia niin yksityiskohtaisesti kuin tämä kirja.

Porilaismuseo = Porin prikaatin perinnetila

Vuosikokouksen yhteydessä on myös mahdollisuus seitsemän vuoden tauon jälkeen käydä tutustumassa näyttelyn ensimmäiseen osaan. Näyttelyn rakentaminen jatkuu koko ajan eikä näyttely ole avoinna suurelle yleisölle kuin sopimuksen mukaan, kuten killan vuosijuhla 19.9.2020. Museo valmistuu kesäkuussa 2021.

Kilta haluaa tukea Porin prikaatin perinneyhdistystä perinnetilan perustamisessa.

Tervetuloa syksyllä vuosikokoukseen!

Markku Heinonen
Porin prikaatin killan puheenjohtaja

Porin prikaatin kiltä ry:n vuosikokous ja -juhla

Säkylän Huovinrinteellä lauantaina 19.9.2020

- 11-12.45 Kahvit Sotilaskodissa vuosikokoukseen osallistujille
- 11.00 Killan valtuuskunnan kokous Upseerikerholla
- 12.45 Seppeleenlasku Porilaispatsaalla
- 13.00 Vuosikokous Elokuvaluokassa
- vuosikokouksessa käsitellään killan sääntöjen 11 §:ssä mainitut asiat
- 14.00 Vuosijuhla Elokuvaluokassa
- juhlapuhe FT Lauri Hietaniemi:
Mannerheim-ristin ritari Auno Kuirin palveluksia isänmaalle
- palkitsemiset
- Porilaissoittokunta
- 15.30 Ruokailu Upseerikerholla

Tumma puku ja isot kunniamerkit.
Kuljetuksia tilaisuuteen ei järjestetä.

Porin prikaatin kiltä ry.

Varusmiesaika kului kuin siivillä

Teksti ja kuvat: Minna Riipinen

Alokaskausi Porin prikaatissa Säkylässä on ohi ja nyt pelkkä muisto vain. Vuosi meni yllättävän nopeasti ja vaikka välillä tuntui, ettei se TJ-laskuri liiku minnekään vaan junnaa paikallaan, loppui varusmiespalvelus kuin seinään. Juurihan minä olin sen aloittanut ja seuraavassa hetkessä olinkin porttien ulkopuolella littera kotiin kädessäni, mutta paluulippu kasarmille puuttui.

Varusmiespalveluksen suorittaminen Porin prikaatissa oli hieno kokemus. Ihmiselle, joka tykkäsi vapaa-ajalla tehdä välillä muutekin kuin maata punkassa syöden jonkun sotkusta tuomaa munkkia – vaikka tämäkin ajanviettotapa oli kyllä mukava – Säkylä tarjosi paljon erilaisia harrastusmahdollisuuksia.

Omien naisalokkaiden saapuessa Suojelukomppaniaan, löytyi varsinkin alussa usein tupapöydän ääreltä niin omia tupalaisia kuin muistakin tuvista tulleita vieraita, jotka pelasivat pöydän ympärillä esimerkiksi varusmiestoimikunnan tiloista lainattua Aliasta. Hyvä tapa tutustua muihin uusiin varusmiesiin ja luoda ystävyyssuhteita. Sekä päihittää heti alussa omia alikersantteja paremmilla sanaselitystaidoilla.

VMTK:lta sai myös lainaan erilaisten pelien lisäksi läskipyöriä, joista itse innostuin kesällä. Läskipyöriin ei tarvinnut kauaa etsiä kaveriakaan, jos ei halunnut lähteä pyöriilemään yksin. Aina löytyi joku, joka lähti mielellään polkemaan mukana. Kasarmin ulkopuolelta löytyi paljon hyviä maastoja niin helpompaan kuin haasteellisempaankin pyöriilyyn – sekä hyvä tie pyöriillä esimerkiksi lähikuppilaan ihan sattumalta.

Monipuoliset liikuntamahdollisuudet aina lenkkeilystä uimiseen, sotilaskodin munkit, kirjasto ja muut harrastusmahdollisuudet tasapainottivat muuten välillä hyvinkin hektistä arkea. Olihan se ihan eri fiilis lähteä itse lenkille ja sait määrätä tahdin verrattuna siihen, että sinun oli pakko lähteä aa-

muisin johdetulle lenkille ja pysyä perässä tavalla tai toisella.

Kasarmin alue oli omaan silmään ison oloinen – vaikka loppusodassa käydessämme Vekaralla huomasimme, että Säkylä oli aika pieni ja tarvitsemme omaan sotilaskotiin ehdottomasti oman grillin – ja tarjosi hyvät harjoitusmaastot eri koulutuksille. Usein ei tarvinnut lähteä edes porttien ulkopuolelle, jotta pystyi harjoittelemaan esimerkiksi tetsausta tai kylmäsavusukelusta. Muistan, kun olin itse siirtynyt Suojelukomppaniaan ja opettelimme porukalla, kuinka työjohtoa käsitellään

ja miten vesi tähdätään oikein liekkien juureen. Istuimme odottamassa vuoroamme, kun alkoi kuulua huutoa. Vaistomaisesti nousin ja seuraavaksi hyökkäsin kyykkyyyn, vesisuihkun ryöpytyssä päältä. Vanhemman saapumiserän kuskit olivat päättäneet testata samalla sammutusauton nokkatykkiä ja mikäs sen parempi kohde olikaan kuin uudet tulokkaat? Mutta tämä jäi hyvin mieleen, nokkatykki kantoi kauas ja sillä pystyi yllättävänsä tarkkaan tähtäämään – esimerkiksi pahaa-aavistamatonta varusmiestä tai oikeaa tulipaloa.

Maastoharjoitukset järjestettiin yleensä hieman kauempana kasarmista. Ja koska olimme aselaji, joka ensisijaisesti liikkui autoilla, saatoimme liikkuu isommallakin alueella. Sen verran isolla, että eksyminen oli mahdollista, kun karttaa luki väärin. Allekirjoittanut ei tietystikään koskaan eksynyt tarkoituksella, kuka tahansa voi kääntä oikean sijaan vasemmalle.

Suojelukomppanialle oli rakennettu oma harjoitusalue Vallisto, jossa pääsimme harjoittelemaan Suojelukomppanialle tärkeitä taitoja. Varsinkin raskaspelastusryhmät harjoittelivat harjoitusalueella ahkeraan. Autojen leikkaukset, autojen – ja talojen poltot, savusukellukset, tieliikenneonnettomuudet ja vastaavat harjoitukset pystyttiin järjestämään helposti ilman, että olisimme häirinneet muiden komppanioiden harjoituksia. Itseäni vain harmittaa, että CBRN-harjoitusalue rakennettiin niin myöhään, olisin mielelläni ollut harjoittelemassa oikeiden aineiden kanssa. Tai edes katsomassa, kun Suojelutiedustelijat harjoittelevat.

Vapaa-ajan lisäksi varusmiespalvelus oli omasta mielestäni hyvä suorittaa Säkylässä, vaikka lomille lähtiessä kotia ei ehtinytkään tunnissa. Minulta on kysytty, enkö olisi mieluummin suorittanut asepalvelukseni lähempänä kotia, mutta vastaan joka kerta: "En". Suojelukomppania oli itselleni ehdottomasti oikea valinta ja en vaihtaisi päivääkään siellä vietetystä ajasta. Totta kai välillä

tuli mietittyä, miksi sitä on ylipäänsä päättänyt armeijaan lähteä, kun rännätä satoi ylhäältä alas ja varmasti joskus myös alhaalta ylös. Mutta kaikki ne muistot, kokemukset ja uudet tuttavuudet olivat kaiken rääntäsatteen arvoiset. Kun saatoit istua tupapöydän ääreen esimerkiksi kirjan kanssa lukemaan ja "olemaan yksin yhdessä" tai vaikka juttelemaan muiden pöydän ympärillä olevien tupalaisten ja vieraiden kanssa. Välillä jopa ihan ikävöin sitä aikaa, kun ei tarvinnut itse miettiä, mitä pukea seuraavana aamuna päälle tai mitä sitä tänään söisi.

Porissa kasvettiin pienestä alokkaasta aina alikersantiksi ja ryhmänjohtajaksi, osaksi sitä historiaa, jonka niin moni muukin Suomessa on suorittanut ja tulee suorittamaan. Ja olen ainakin itse ylpeä, että suoritin oman osuuteni juuri Porin prikaatissa, Säkylässä, Suojelukomppaniassa.

Keittiömestari-
laatua yli
30 vuotta

KAPTEENIN
KASTIKKEET

www.kapteeninkastikkeet.fi

Kun maailma ei
riitä, valitse

Rauma

TALOUSHALLINNON PALVELUJA TARJOAA

LoimiTili

Hirvikoskentie 219, 32210 Loimaa
Heli Kauti, 040 514 1637, heli@loimitili.fi www.loimitili.fi

Värisilmä **Hanakat**®

Loimaalla uusi Color Cafe Shop Värisilmä
Suunnittelu, tarvikkeet ja asennus

Puh. 050 301 4974 Puh. 02-762 7996
Liikkeet avoinna ma-pe 8-17, la 9-13 Lamminkatu 19, Loimaa

HUITTISTEN KAUPUNKI

www.huittinen.fi

Great Plains Mfg on maailman suurin suorakylvökonevalmistaja. **VerticalTill** muokkauskalusto, kesantomurskaimet.

Özdoğan kylvökoneet ja harat erikoisviljelyyn. Johtava merkki nyt myös Suomessa.

British Formula nestemäiset hiven-aineet ja lannoitteet sekä rakeiset NPK-lannoitteet suoraan tehtaalta.

PROPAX AGRO oy

www.suorakylvo.net
Timo Rouhiainen 041 438 2989

Yli 170
koulutusvaihtoehtoa,
syksyllä tarjolla jopa
1500
aloituspaikkaa tekniikan
alan koulutuksiin!

[www.turku.fi/
opiskelijakaupunki](http://www.turku.fi/opiskelijakaupunki)

Asiakasomistajapalvelu ja S-pankki

Euran S-market ma-pe klo 12-17
Säkylän S-market to klo 9-11

Palvelemme myös ajanvarauksella.
Varaa aikasi osoitteesta s-pankki.fi

Keulan asiakaspalvelu puh. (02) 8330 220

S-PANKISSA
MAKSUTTOMAT
PANKKIPALVELUT

S-Pankki

Charmia®

Kotimainen keittiö
vaativaan makuun.

Loikka DESIGN FROM FINLAND

Löydä kotiisi sopiva keittiö ja
varaa maksuton suunnittelu:
www.kalustetukku.fi

Loimaa Lamminkatu 31
(02) 763 2277
Ma-pe 9-17, la 10-13

Jotta kaupassa
olisi kiva käydä.

IV-Pelti Luuri Oy

RAKENNUSPELTI- JA ILMASTOINTITYÖT

Puh: 02-763 6860, www.iv-peltiluuri.fi

Pakurlantie 6, 20380 Turku, Puh 010 617 620

K Rauta
MERINIITTY

Meriniitynkatu 11, 24100 SALO

Kunpa kaikki olisi
mutkatonta kuin
OP-mobiilissa.

OP Lounaismaa

SAURUS

www.saurus.fi

